

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์

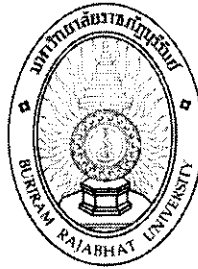
ของ

จิราภรณ์ แก้วอรสาร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ตุลาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

EFFECTS OF SKILL PRACTICE PACKAGES “READING COMPREHENSION”

BY USING COOPERATIVE LEARNING, CIRC TECHNIQUE

FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

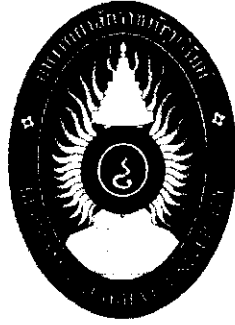
Jiraporn Kaeworrasan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education Program in Curriculum and Learning Management

October 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เมืองเฉลิม)

..... กรรมการ
(ดร.นิยม อานไมล์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... กรรมการ
(ดร.กระพั่น ศรีงาน)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ
(ดร.เบญจพร วรรณูปถัมภ์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

.....

(ดร.พัชนี กุลทานันท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

วันที่..... 25 ค.ศ. 2561.....

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... 25 ค.ศ. 2561.....

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
ผู้วิจัย	จิราภรณ์ แก้วอรสาร	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.นิยม อานไมล์	ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.กระพัน ศรีงาน	ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด รวม 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ E_1/E_2 , Dependent Samples t-test และค่าดัชนี
ประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.44 /78.56
ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.6069 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.69
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

TITLE	The Effects of the Skill Practice Packages Entitled Reading Comprehension by Using Cooperative Learning, CIRC Technique for Prathomsuksa 6 Students	
AUTHOR	Jiraporn Kaeworrasan	
THESIS ADVISORS	Dr. Niyom Arnmai	Major Advisor
	Dr. Krapan Sri-ngan	Co-advisor
DEGREE	Master of Education	MAJOR Curriculum and Learning Management
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2018

ABSTRACT

The purposes of this study were as follows: 1) to study the effectiveness of the skill practice packages entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique for Prathomsuksa 6 students with the criteria set at 75/75; 2) to compare the students' learning achievement before and after learning through the skill practice packages entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique; 3) to find the out effectiveness index of the skill practice packages entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique; 4) to study the student' satisfaction towards the skill practice packages entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique. The samples were 30 Prathomsuksa 6/1 students, selected by using simple random sampling through drawing lots. A one group pretest-posttest design of the experimental research was employed in this study. The instruments used in this study were: 1) the 12 reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique; 2) 12 lesson plans with 2 hours per lesson; 3) learning achievement test before and after using the skill practice packages entitled reading comprehension by using cooperative learning CIRC technique; and 4) a 10-item of 5-rating scale satisfaction questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by using E_1/ E_2 dependent samples t-test and the effectiveness index.

The results were as follows:

1) The skill practice entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique for Prathomsuksa 6 students had an efficiency (E_1 / E_2) of 89.44 / 78.56 which was higher than the criteria set at 75/75.

2) Prathomsuksa 6 students who learned by the skill practice packages entitled reading comprehension by using cooperative learning CIRC technique after learning had higher achievement than before learning at the .05 level of statistically significant difference.

3) The effectiveness index of the skill practice packages entitled reading comprehension packages by using cooperative learning CIRC technique equaled 0.6069 which was 60.69 %

4) Prathomsuksa 6 students were satisfied toward the skill practice packages entitled reading comprehension by using cooperative learning CIRC as a whole at the high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนื่องเฉลิม ประธานกรรมการสอบ ดร.นิยม อานไมล์
ที่ปรึกษาหลัก ดร.กระพั่น ศรีงาน ที่ปรึกษาร่วม และดร. เบญจพร วรณุปัตติก์ กรรมการสอบ
ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งผลต่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกการติดต่อประสานงาน
ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นายธรรมดา นนทดา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์
วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล ตำแหน่งหัวหน้าวิชาการ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดบุรีรัมย์ และนางอุบลวรรณ บำรุงภักดี ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านศรีภูมิ
อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่กรุณาให้
คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายพัลลภ อติชาติ ผู้อำนวยการ ครู และนักเรียนทุกคนของโรงเรียนชนนิดา
ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้ และการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาและตอบแทน
พระคุณแต่บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต บุรพจารย์ คณาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็นผู้ที่มีศีล
สมาธิ ปัญญา ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาของนักเรียน สังคม และประเทศชาติสืบต่อไป

จิราภรณ์ แก้วอรสาร

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	8
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนินดา.....	15
การอ่าน	19
การอ่านจับใจความ.....	30
แบบฝึกทักษะ	34
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	46
การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC	54
แผนการจัดการเรียนรู้.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	70
ประสิทธิภาพ.....	72
ดัชนีประสิทธิผล	76
ความพึงพอใจ	79
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	83
3 วิธีดำเนินการวิจัย	86
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	86
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	93
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
ความมุ่งหมายของการวิจัย	109
สมมติฐานของการวิจัย.....	110
วิธีดำเนินการวิจัย	110
สรุปผลการวิจัย	113
อภิปรายผล.....	114

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	129
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	130
ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ	
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ชุดที่ 1).....	131
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนที่ 1).....	156
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	166
แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	176
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	177
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	
จับใจความ โดยใช้การ เรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	178
แบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ	
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	180
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	181
ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน	
จับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	182
ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้	
แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	185
ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	187

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ค่าความยากง่าย(P) และอำนาจจำแนก(B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ.....	189
ภาคผนวก ง ระดับคะแนนของการทดสอบ	191
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม.....	192
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม.....	194
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง	196
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง	198
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์	200
ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	201
ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย.....	204
ประวัติย่อของผู้วิจัย	205

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง

2.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตร	17
3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design	93
3.2 การดำเนินการทดลอง	94
4.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การทำแบบฝึกทักษะ	103
4.2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ	103
4.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ	105
4.4 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ	106
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน	107
ก.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ	182
ก.2 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	185
ก.3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ	187
ก.4 ค่าความยากง่าย(P) และอำนาจจำแนก(B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ	189
ง.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม	192
ง.2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม	194

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตาราง

- ง.3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ
การอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง..... 196
- ง.4 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง..... 198

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดเนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบัน มีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549 : 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ เป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เน้นทักษะสัมพันธ์ที่มุ่งบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1)

ทักษะการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิด เข้าใจข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีโอกาสนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโลกรปัจจุบัน นอกจากนี้การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ และเป็นกิจกรรมสำคัญสำหรับผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนต้องคำนึงถึงและส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน เพราะถ้านักเรียนอ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่วแล้วจะช่วยให้ นักเรียนเขียนได้ถูกต้องไปด้วยเช่นกัน และการอ่านยังเป็นวิธีการที่มีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะนำความก้าวหน้ามาสู่ชีวิต ช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่านให้สูงขึ้น ทำให้ผู้อ่านฉลาดรอบรู้ ก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ ผลการวิจัยของกนกกาญจน์ ศรีตะวัน (2554 : 17) พบว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง มนุษย์จำเป็นต้องใช้การอ่านในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น สามารถนำความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ มาใช้ใน ชีวิตประจำวัน และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ดังนั้นการอ่านจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ เพราะในการเรียนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในการอ่าน เพื่อเข้าใจเนื้อหา

ความรู้และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้มากกว่า สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET) ปีการศึกษา 2558 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชนิตา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.25 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับประเทศและไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ ร้อยละ 50 (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. 2558 : 1- 3) จากการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่นักเรียนมีผลคะแนนการทดสอบต่ำนั้น เกิดจากนักเรียนขาดทักษะในการอ่าน แปล ไม่ออก อ่านแล้วไม่เข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ทำให้เกิดความรู้สึกลัวยาก เบื่อหน่าย ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน สอดคล้องกับฟาฏินา วงศ์เลขา (2552 : 1) พบว่า ปัญหาการอ่านเกิดจากความไม่พร้อมและระดับสติปัญญาของนักเรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ปลูกฝังทักษะพื้นฐานการอ่านตลอดจนการเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาได้ทุกๆ ด้าน จึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนภาษา ช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน สามารถฝึกซ้ำได้หลายๆ ครั้ง และเกิดความมั่นใจว่าผู้เรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ ดังที่วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 114) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีต้องมีจุดหมายที่แน่นอนจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจเรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนมีเนื้อหาตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคาราวรรณ แก้วศรีทอง (2553 : 94) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และจารุวรรณ ปัญญาติ (2555 : 90) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้มีหลายวิธี ซึ่งวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำกิจกรรมฝึกทักษะจากง่ายไปยาก มีเพื่อนและครูคอยดูแลช่วยเหลือจนสามารถประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อมๆ เป็นกลุ่มก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี เพราะครูเปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือคนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่านดีขึ้น ดังที่วัชร เล่าเรียนดี (2548: 183) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ดังนี้

1) การวางแผนการเขียน (Planning) 2) การทำโครงร่างการเขียนเรื่องที่น่าสนใจ (Drafting) 3) การทบทวน (Reviewing) 4) การปรับปรุงแก้ไข (Editing) 5) การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or Publishing) ดังนั้นทุกขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้สมาชิกจะช่วยเหลือกันและกัน หรือปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะแน่ใจว่างานสมบูรณ์ที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของสมสมรที ภูเวียง (2552 : 89) ได้วิจัยผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ กนกกาญจน์ ศรีตะวัน (2554 : 90) ได้วิจัยผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ 75/75

2. ได้แนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ได้แนวทางสำหรับสอนทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่เหมาะสมตรงกับความต้องการ และมีศักยภาพแก่นักเรียน

4. ได้แนวทางในการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC แก่ครูผู้สอนระดับชั้น และกลุ่มสาระอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 93 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ 3 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยบทความ เรื่องสั้น จำนวน 12 เรื่อง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อหรือเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยในการฝึกฝนซ้ำ ๆ และเสริมทักษะให้กับผู้เรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจการอ่านจับใจความได้เร็วขึ้น โดยจัดเรียงสาระการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก จนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นเรื่องลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง แปลความหมายของเรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่องตลอดจนเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน ซึ่งรวมถึงแนวคิด ข้อมูล ทศนคติ ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วนำมาเป็นความเข้าใจของผู้อ่านสามารถนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 5 คน โดยการลดระดับความสามารถนักเรียนเก่ง

ปานกลาง และอ่อน ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการเรียนและทำกิจกรรม เพื่อมุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม นักเรียน แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มกลุ่มละ 5 คน โดยละความสามารถ (นักเรียนเก่ง 2 คน ปานกลางและอ่อน 3 คน)

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอ เนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน และเกณฑ์การประเมิน

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันร่วมกัน อภิปรายปัญหา จนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและสรุปเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นการทดสอบ เมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนต้องทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบทุกคนรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ล่วงหน้า อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน สอดคล้องกับตัวชี้วัด สาระและมาตรฐานตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ช่วยทำให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำกิจกรรม ในชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลหรือพฤติกรรมความรู้ความสามารถของนักเรียน ที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ตัวเลขหรือคะแนนแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่แสดงถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

8. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบ รัก และตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนินดา
4. การอ่านจับใจความ
5. แบบฝึกทักษะ
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
7. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
8. แผนการจัดการเรียนรู้
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10. ประสิทธิภาพ
11. ดัชนีประสิทธิผล
12. ความพึงพอใจ
13. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 13.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 13.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 2-3) กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ในบทนำโดยชี้ให้เห็นถึงการกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศีลธรรม ความสามารถก้าวหน้าทัน

การเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง พริ้งทึงมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีสันติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมี โอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไก

สำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อ ประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ต้องการให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและ กรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี รู้จักนำเทคโนโลยี มาปรับใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีทักษะชีวิต เกิดการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ได้ด้วยตนเอง

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 25) กำหนดให้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 190)

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย
6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า จากข้อกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณภาพผู้เรียนศึกษาเกี่ยวกับตัวชีวิตที่กำหนด เพื่อเป็นทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบตามระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนินดา

วิสัยทัศน์

ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรอบรู้ นำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างถูกต้อง มีความตระหนักเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและรักชาติ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสิ่งแวดล้อมพร้อมเกื้อหนุนร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ

ภารกิจ

1. ดำเนินการจัดระบบบริหารที่ดีมีคุณภาพให้สอดคล้องกับนโยบายของ โรงเรียน ทั้งด้านธุรการ การเงินและด้านอื่นๆ ที่เกื้อหนุนให้บรรลุตามแผน
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการศึกษาและอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. จัดให้มีบรรยากาศสภาพสิ่งแวดล้อม และอาคารสถานที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม
4. จัดการศึกษาของ โรงเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน
5. มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองต่อสังคม ในระบอบประชาธิปไตย
6. ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครอง ครู นักเรียน ภายในโรงเรียน และชุมชน

เป้าหมาย

หลักสูตร โรงเรียนชนินดา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นเป้าหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรดังนี้

1. การบริหารและการจัดการของ โรงเรียนเป็นระบบสอดคล้องเอื้อต่อปรัชญา และนโยบายของโรงเรียน

2. นักเรียนความเป็นเลิศทางวิชาการ กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

3. บุคลากรมีความรู้ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์มีความตระหนักสำนึก และรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ

4. อาคารสถานที่ตั้งมั่นคงแข็งแรงอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ ร่มรื่นสวยงาม เอื้อต่อการเรียนการสอน

5. โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ ตลอดจนได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรโรงเรียนชนินดา ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษามีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ระดับการศึกษา กำหนดหลักสูตรเป็น 1 ระดับ ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตามภารกิจหลักของการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาของสถานศึกษาดังนี้

1.1 ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนแบบบูรณาการ

2. สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรโรงเรียนชนินดา ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน 8 กลุ่ม คือ

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาอังกฤษ

โครงสร้างสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 2.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตร

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชม./ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	10,40
ท16101 ภาษาไทย	200
ค16101 คณิตศาสตร์	200
ว16101 วิทยาศาสตร์	120
ส16101 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80
ส16101 ประวัติศาสตร์	40
พ16101 สุขศึกษาและพลศึกษา	80
ศ16101 ศิลปะ	80
ง16101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80
อ16101 ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	160
รายวิชาเพิ่มเติม	80
ง16201 คอมพิวเตอร์	40
ส16202 หน้าที่พลเมือง	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120
กิจกรรมแนะแนว	40
กิจกรรมนักเรียน	
- ลูกเสือ เนตรนารี	30
- ชุมนุม	40
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	1,200

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

ปฏิบัติตาม พูดและเขียน ได้ตอบ คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่ายๆ จากการฟัง และอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ตามหลักการอ่าน และเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างการอ่านออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำ ระบุและวาดภาพสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ตลอดจนความเหมือน ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย เขียนแผนผัง แผนภูมิ แสดงข้อมูลจากเรื่องที่ฟังหรือ อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง - อ่านบทสนทนา และบทความง่ายๆ หรือ เรื่องสั้น

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาท ตอบคำถาม บอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นำเสนอด้วยการพูดและเขียน ใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน เรื่องราวเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในสถานศึกษา พูดและเขียนแสดง ความต้องการ แสดงความรู้สึก ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือแสดง ความรู้สึกของตนเองพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสืบค้น รวบรวมข้อมูล

ตัวชี้วัด

ต1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต1.2 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต1.3 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต2.2 ป.6/1, ป.6/2

ต3.1 ป.6/1

ต4.1 ป.6/1

ต4.2 ป.6/1

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความคิดแปลกใหม่ รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การอ่านยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา ทั้งนี้มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547 : 41) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดหรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์ (2550 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านโดยผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นหรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปรีชา วันแวน (2551 ก : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิด แล้วนำความรู้ ความคิดที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

เพียวี่ สิ่งวี (2551 : 26) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การใช้ทักษะทางสมองเพื่อแปลความหมายของคำ สัญลักษณ์ ข้อความ เรื่องราวทั้งความคิดของผู้เขียนเพื่อให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเรื่องและตีความหมาย สรุปความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยมีประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้องก่อนที่จะประมวลเป็นความรู้ใหม่และนำความรู้ ความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

ราตรี นางาม (2551 : 20) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนจดบันทึกไว้ เพื่อจับใจความ สรุปความ ตีความ ขยายความ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและความรู้ทางภาษา นำมาผ่านกระบวนการทางความคิด วิเคราะห์ ที่ผู้เขียนและผู้อ่านเข้าใจตรงกัน

ผกาศรี เข็นบุตร และคณะ (2552 : 41-42) กล่าวว่า การอ่าน คือ วิธีค้นหาความหมายจากตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับหลายอย่าง เช่น สติปัญญา อายุ ประสบการณ์ และความสามารถทางภาษา

ลาลี รักสุทธิ (2553 : 23) กล่าวว่า การอ่าน คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สู่การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง สามารถแปลคาม ตีความ ขยายความ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ โดยอาศัยกระบวนการทางสมองถอดรหัสตัวอักษรที่ถูกจัดเรียง เรียงไว้อย่างเป็นระเบียบแทนคำพูด ซึ่งประกอบด้วย การเห็นและการรับรู้ ประสบการณ์เดิมของ ผู้อ่านในการทำความเข้าใจกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ เรื่องราวต่างๆ สามารถสรุปเรื่องราวและ ประเมินผลสิ่งที่อ่านได้

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นการรับข้อมูลอีกทางหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ถือเป็นหัวใจสำคัญ ของการเรียนการสอน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหา ความรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่าง สม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานการอ่านที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้ กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเตรียมให้อีกทั้ง ยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนอยากอ่าน

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 123) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ตอบสนองความอยากรู้ ทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ได้รับความ เพลิดเพลิน สนุกสนานคลายเครียด มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ให้สามารถพัฒนาตนเองและงานให้มีประสิทธิภาพได้

สิทธิพงษ์ สิริวราพงษ์ (2550 : 12) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นการ แสวงหาความรู้ ซึ่งมีความจำเป็นกับทุกคน ทำให้มีความฉลาดรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์เกิดความ สนุกสนานและเกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

อรุณี พงษ์ไพบุลย์ (2550 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหา ความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีโอกาสได้ศึกษาตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโลกปัจจุบัน

นิตยา คำเยี่ยม (2552 : 32) กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการ ดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย เพราะมนุษย์ต้องใช้การอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ พัฒนา ความคิดให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ จากเรื่องที่อ่านนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านลักษณะนี้ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับแนวความคิดของผู้เขียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นๆ ขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมและการเรียน การทำงาน ทำให้เราเคร่งเครียดหรือเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น กวี นิพนธ์ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษาเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการของตน เช่น เกษตรกรที่ต้องการปรับปรุงพันธุ์พืช การอ่านเพื่อหาเหตุผลมาสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตน การอ่านเพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

สมบัติ สิริจินดา (2549 : 32-33) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่านได้ 4 ประการ ได้แก่

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านยังไม่รู้หรือเป็นปัญหาที่ต้องการคำตอบ ตลอดจนเพื่อต้องการพัฒนาความรู้ของผู้อ่านให้มากยิ่งขึ้น การอ่านประเภทนี้จะเน้นการอ่านเพื่อรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิดเป็นการอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิเคราะห์งานวิจัยต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด หนังสือประเภทนี้ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วทำให้เกิดความสนุกสนานช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการด้านอื่นๆ เป็นการอ่านที่ช่วยขจัดความต้องการที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับเข้ากลุ่มเพื่อน

สิทธิพงษ์ สิริวราพงษ์ (2550 : 13) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า การที่เราอ่านเพื่อต้องการรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ต้องการความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ต้องการได้รับข่าวสารจากสิ่งใหม่ๆ เพื่อจะได้ทันโลกทันเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันได้

ปรีชา วันแวน (2551 ข : 14) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านแสดงให้เห็นถึงความสำคัญเพื่อใช้กำหนดแนวทางของการสอนอ่านในปัจจุบันว่า ครูควรพิจารณาและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับ

เวลา โอกาส และลักษณะของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้การสอนอ่านประสบผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

ราตรี นางาม (2551 : 21) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจะกำหนดความต้องการของ ผู้อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความรู้ ความคิดและพัฒนาตนเอง ซึ่งการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมาย นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นำความรู้ไปวิเคราะห์เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาที่มี คุณภาพ

อภิญา วงศ์กลิ่นกรุด (2553 : 19) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่ผู้อ่านสามารถอ่าน ได้ รวดเร็ว มีนิสัยที่ดีในการอ่าน มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน แล้วสามารถจับใจความสำคัญหรือ สารสำคัญของเรื่องได้ ถ่ายทอดข้อมูลที่ได้จากการอ่านให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ผู้อ่านสามารถนำสิ่งที่ได้ จากการอ่านไปใช้ในการดำรงชีวิตให้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้งนั้น มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความต้องการของผู้อ่านว่าอ่านเพื่อจุดประสงค์ใด เช่น การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อความ บันเทิง การอ่านเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียด ฯลฯ และถือเป็นสิ่งสำคัญเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพการงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้เป็นที่ยอมรับในสังคม

ทฤษฎีการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดทักษะหนึ่งในการนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและเป็นการ แสวงหาความรู้ ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีการอ่านไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 58-62) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ว่า

1. ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็น หลักในข้อความหนึ่งๆ จะมีความสำคัญ เมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำใจความสำคัญในแต่ละ ข้อความมารวมกันโดยให้ต่อเนื่อง แล้วทำความเข้าใจใจความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง ทฤษฎีนี้ยังแยก ออกไปตามแนวคิดของนักการศึกษาดังนี้

1.1 ทฤษฎีของทราบาซโซ (Trabasso) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่าน ข้อความผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผินจนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบโดยแบ่ง ออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ขั้นรับสารโดยใช้สายตารับรู้

1.1.2 ขั้นการใช้ประสบการณ์เดิม ความจริงและสภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่

1.1.3 คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมหรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

1.2 ทฤษฎีของแชสส์ (Chass) และคลาค (Clark) เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยขั้นตอนของการอ่านมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ผู้อ่านจะรับข่าวสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าว หรือยังไม่มีความแน่ใจก็จะใช้วิธีการอ่านซ้ำข้อความนั้น

1.2.2 สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ จะใช้เวลาในการรับรู้ไว และนานหมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ

1.3 ทฤษฎีของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart) ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ซึ่งหลักสำคัญของทฤษฎีมี 4 ประการ คือ

1.3.1 การที่ผู้อ่านรับรู้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงกันในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

1.3.2 การที่ผู้อ่านจะรับความหมายของคำขึ้นอยู่กับเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียงกัน อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือมาหลังก็ได้

1.3.3 การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่าน

1.3.4 การที่ผู้อ่านจะทราบความหมายของคำขึ้นอยู่กับคำชี้แนะคำบางคำ

2. ทฤษฎีเน้นการวิเคราะห์ข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย ผู้สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้แก่

2.1 ทฤษฎีของดาวิส (Daves) ได้กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับ การแก้ไขปรับปรุงประโยคให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนเป็นที่เข้าใจของผู้อื่น

2.2 ทฤษฎีของเฟรดเดอริเคน (Frederiken) ทฤษฎีนี้ได้นำโครงสร้างทางหลักภาษาเป็นแกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยคเข้าใจหน้าที่ของคำ การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยงโดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา พอสรุปได้ว่า ทฤษฎีการอ่านสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. กลุ่มที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ เน้นใจความสำคัญของสาระเป็นหลัก
ประโยค

2. กลุ่มที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความ เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อย
ในประโยค

องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นลักษณะนิสัยที่สามารถปลูกฝังให้เพิ่มพูนได้ โดยมีองค์ประกอบหลายด้าน
ที่จะช่วยพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงไว้ ดังนี้

ศรีวิไล พลมณี (2545 : 140-141) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. ผู้อ่านต้องเป็นผู้รู้ภาษานั้นๆ ดีแล้วก่อนที่จะมีการอ่าน คือ มีความเข้าใจและพูด
ภาษานั้นได้ในระดับหนึ่งทีพอเพียงก่อนที่จะมีการฝึกอ่าน เพราะจุดประสงค์ของการอ่าน คือ
การช่วยให้ผู้อ่านรับสารจากตัวหนังสือที่คล้ายกับสารซึ่งเขาจะเข้าใจได้ถ้าส่งด้วยเสียงพูด
2. ผู้อ่านจะต้องรู้จักวิเคราะห์หรือแยกแยะคำ (Dissect) โดยดูว่าประกอบขึ้นด้วย
เสียงอะไรบ้าง ไม่ถึงกับจะต้องเรียนรู้เรื่องของระบบเสียง (Phonetics) แต่ควรรู้ว่าเสียงนั้นๆ
แทนด้วยตัวหนังสืออย่างไรในการสะกดคำและเราจะประกอบคำได้อย่างไร
3. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ถึงลักษณะคำ แยกแยะตัวอักษรได้แม้จะเขียนแบบต่างๆ ไม่ว่าจะ
จะเป็นตัวพิมพ์ ตัวเขียนหวัดหรือบรรจง และแม้จะอยู่ในรูปของคำประสมหรือคำสมาส
4. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ลักษณะการอ่านที่หลักคืออ่านจากซ้ายไปขวาหรืออย่างอื่นๆ
ตามลักษณะของภาษานั้นๆ
5. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ว่ามีระบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงซึ่งจะช่วยให้
สามารถอ่านคำหรือออกเสียงคำอื่นๆ แม้คำที่ไม่รู้จักมาก่อนได้
6. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้วิธีเข้าใจและระลึก สัญญาณหรือแนะแนว (Cues) ในอันที่จะ
อ่านออกเสียง หรือในอันที่จะรู้ความหมายของคำ การเข้าใจและระลึกได้นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเพียง
แค่รู้ว่า คำนี้เคยพบเห็นมาก่อนหรือไม่เท่านั้น แต่หมายถึงการสามารถอ่านคำนั้นออกและเข้าใจ
ความหมาย ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านสามารถเทียบคำเขียนกับเสียงพูดได้
7. ผู้อ่านต้องรู้ว่าตัวอักษร เป็นสิ่งแทนคำพูดและมีความหมายเปรียบเทียบกันได้
ขณะที่อ่านนั้นเท่ากับการถอดสัญลักษณ์ตัวอักษรให้เป็นคำพูดที่เสมอกัน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ
ความหมายของสิ่งที่อ่านเท่าๆ กับการได้ฟัง อาจจะเป็นการเข้าใจภายใน เช่น การอ่านในใจหรือบาง
ทีจะต้องอ่านออกเสียงก่อนแล้วจึงค่อยฝึกอ่านในใจก็ได้
8. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้การใช้เหตุผลและความนึกคิดต่อสิ่งที่อ่านภายในขอบเขต
ความรู้สติปัญญาและประสบการณ์ของเขา

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 7-8) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การอ่านที่จะประสบผลสำเร็จ
นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนในการสอน ครูจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพของสังคมและพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนาที่นับถือ การจัดอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับพื้นฐานทางสังคมจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

2. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม เป็นความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญาที่สามารถเริ่มต้นอ่านได้

3. องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการจัดบรรยากาศ หรือกิจกรรมให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้นบุคคลในโรงเรียนควรดำเนินการ ดังนี้

3.1 ครูควรจัดห้องเรียนให้สนองต่อความต้องการของนักเรียน

3.2 จัดแผนการพัฒนาการอ่านในโรงเรียน

3.3 จัดทำระเบียบสะสมเกี่ยวกับการพัฒนาในการอ่านของนักเรียน

การุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์ (2548 : 28-29) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ผู้อ่าน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนแรกที่ทำให้เกิดการอ่าน เพราะถ้าไม่มีผู้อ่าน การอ่านก็ไม่เกิดขึ้น

2. สารหรือหนังสือ หรือตัวอักษร เนื้อหาเรื่องราว และสารจากหนังสือเหล่านั้นจะ ให้ความคิดแก่ผู้อื่น ถ้าอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล

3. ความหมาย ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของคำ การอ่านจึงจะเกิดขึ้นต่อไปได้

4. การเลือกความหมาย ความหมายของคำนั้นมีจำนวนไม่น้อยที่มีหลายความหมาย ผู้อ่านจะต้องสามารถพิจารณาเลือกให้ถูกต้องว่าผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายให้คำนั้นหมายความว่าอย่างไร ถ้าผู้แต่งและผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันก็สามารถอ่านได้ความที่ถูกต้อง หากเข้าใจไม่ตรงกันก็ทำให้ เข้าใจผิดได้เช่นกัน

5. การนำไปใช้ การอ่านจะได้รับผลสำเร็จมากน้อยหรือไม่เพียงใดนั้น อยู่ที่ผู้อ่าน เข้าใจความหมายเรื่องราวถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้แต่งสามารถเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง เหมาะสม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตาม โอกาสต่างๆ ได้ หรือทำประโยชน์ให้ตนเองและสังคมได้ต่อไป ด้วย

พเยาว์ สິงวี (2551 : 36) กล่าวว่าไว้ว่าองค์ประกอบของการอ่านประกอบด้วยผู้อ่านซึ่งมีความ พร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญา โดยผู้อ่านต้องเป็นผู้ที่รู้ภาษาที่อ่านเป็นอย่างดี จึงสามารถแปลความหมายของเนื้อหาได้ตรงกับผู้แต่งและเมื่ออ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จาก การอ่านไปใช้ได้

ประเภทของการอ่าน

ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 126-127) ได้วิเคราะห์ลักษณะของกระบวนการอ่านดังกล่าว รวมทั้งจำแนกประเภทการอ่านตามหลักต่างๆ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทการอ่าน โดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก แบ่งได้ 2 ประเภท คือ
 - 1.1 การอ่านออกเสียง (Oral reading)
 - 1.2 การอ่านในใจ (Silent reading)
2. การแบ่งประเภทการอ่าน โดยยึดสื่อที่นำมาให้อ่าน แยกได้ 3 ประเภท คือ
 - 2.1 อ่านนิทาน นวนิยาย เพื่อความเพลิดเพลิน
 - 2.2 อ่านสารคดี เพื่อศึกษาความรู้
 - 2.3 อ่านวิธีการ เพื่อเข้าใจการปฏิบัติหรือกระบวนการ
3. การแบ่งประเภทการอ่าน โดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก แยกได้ 6 ประเภท คือ
 - 3.1 การอ่านค้นคว้าหาความรู้และคำตอบ
 - 3.2 การอ่านแบบจับใจความ
 - 3.3 การอ่านแบบหารายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์
 - 3.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกๆ คำเพื่อปฏิบัติ
 - 3.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์
 - 3.6 การอ่านแบบใช้วิจารณ์ญาณ
4. การแบ่งประเภทการอ่าน โดยเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน แบ่งได้ 10 ประเภท
 - 4.1 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
 - 4.2 การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
 - 4.3 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
 - 4.4 การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์
 - 4.5 การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ
 - 4.6 การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง
 - 4.7 การอ่านเพื่อจัดทำรายงาน
 - 4.8 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร
 - 4.9 การอ่านเพื่อปฏิบัติ
 - 4.10 การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

5. การแบ่งประเภทการอ่านเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ได้แก่

5.1 การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

- 5.1.1 การอ่านร้อยแก้ว
- 5.1.2 การอ่านร้อยกรอง
- 5.1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

5.2 การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 รูปแบบ คือ

- 5.2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น การอ่านตำรา
- 5.2.2 การอ่านจับใจความสำคัญ หรือสาระสำคัญของเรื่อง เช่น

อ่านบทความ

- 5.2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์

อ่านลำดับเหตุการณ์

- 5.2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านคู่มือในการ

ใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า อ่านวิธีประกอบอาหาร

- 5.2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์

สำคัญ

- 5.2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง

ข้อดี ข้อเสีย สำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา

- 5.2.7 การอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่ต่างๆ

เมื่อเวลานั่งรถผ่านไป

ไพพรรณ อินทนิล (2546 : 32-35) ได้แบ่งประเภทการอ่านตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ดังนี้

1. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ ได้แก่ ย่อความหรือเก็บใจความสำคัญที่มีแนวทางปฏิบัติโดยตัดส่วนต่างๆ เหล่านี้ในเนื้อเรื่องออก อันได้แก่ ตัวอย่างประกอบส่วนขยายหรือรายละเอียดต่างๆ ข้อเปรียบเทียบต่างๆ โวหารต่างๆ ส่วนวันที่หรือตัวเลข สถิติต่างๆ (ยกเว้นกรณีที่ต้องการผลทางตัวเลข เช่น การวิจัยต่างๆ) คำถามหรือคำพูดของผู้เขียน
2. อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านตอบข้อความ ผู้อ่านอ่านแล้วต้องตีความหมายข้อความแต่ละประโยค แต่ละย่อหน้า ให้เข้าใจอย่างถูกต้อง จึงจะทำข้อสอบได้
3. อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างน้อย 2 ขั้นตอน คือ อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ และเขียนหรือพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น

4. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านประเภทนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียด และเมื่ออ่านจบแล้วสามารถมองเห็น “ภาพ” หรือขั้นตอนของการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งหมด โดยขณะที่ปฏิบัติไม่ต้องหวนกลับไปอ่านใหม่

5. การอ่านเพื่อคลายเครียด หรือฆ่าเวลา การอ่านประเภทนี้ไม่ได้มุ่งเนื้อหาสาระหรือความสมจริง มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ

วิลล จีโรฟพันธุ์ และคณะ (2546 : 1-3) แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 3 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ และความคิด ออกมาเป็นเสียงถูกต้องตามอักษรนั้นๆ โดยมุ่งการได้ยินได้ฟังเสียง นอกเหนือจากจะมุ่งเอาใจความหรือเนื้อหาสาระผู้อ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ทั้งวรรณยุกต์ ตัวสะกด คำควบกล้ำ จังหวะ ลีลา และวรรคตอน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ฟังมากยิ่งขึ้น

2. การอ่านในใจ เป็นการแปลตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจและความคิด แล้วนำไปใช้อีกทอดหนึ่ง อย่างไม่ผิดพลาด โดยทั่วไปมักอ่านเพื่อความรู้และความบันเทิง

3. การอ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านออกเสียงประเภทหนึ่งที่มีจังหวะและทำนอง เพื่อให้เกิดความไพเราะ เพลิดเพลิน และผู้ฟังพึงพอใจ โดยผู้อ่านต้องรู้ลักษณะบังคับของคำ ประพันธ์แต่ละชนิดด้วย จึงจะอ่านได้ถูกต้องและน่าฟัง

ประคอง ภูวงษ์ (2550 : 15-16) กล่าวถึงประเภทของการอ่านดังนี้

1. การอ่านออกเสียง ได้แก่ การอ่านที่ต้องเปล่งเสียงของตัวอักษรออกมาดังๆ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1.1 อ่านออกเสียงตามปกติ

1.2 การอ่านตีบท

1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

การอ่านออกเสียงมีความจำเป็นเมื่อต้องการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อต้องการทราบที่อ่านผิด อ่านถูกเพียงใด เช่น อ่านเสียงควบกล้ำ เสียงของ ร. และ ล. อ่านแบ่งวรรคตอนถูกหรือไม่ หรือไม่ก็อ่านคำประพันธ์ชนิดต่างๆ ว่าอ่านได้ถูกต้องตามลักษณะฉันทลักษณ์เพียงใด ตลอดจนอ่านเพิ่มความไพเราะซาบซึ้งรสแห่งถ้อยคำ

2. การอ่านในใจ คือ อ่านโดยไม่ต้องออกเสียง ถือว่าเป็นการอ่านเงียบ การอ่านในใจมีความจำเป็นต่อผู้เรียนมาก เพราะจะต้องอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านในใจเป็นกระบวนการที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างสายตา สมองและใจ หากขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ไปจะทำให้การอ่านขาดประสิทธิภาพ

พเยาว์ สິงวี (2551 : 33) กล่าวว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจมีความสำคัญต่อการอ่านอย่างมาก การเลือกประเภทการอ่านในใจหรือการอ่านออกเสียงว่าเมื่อใดมีความเหมาะสมและได้ประโยชน์ควรพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นจุดสำคัญ

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 1405) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ

สรุปได้ว่า การอ่านมีหลายประเภท มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก การเลือกประเภทการอ่านขึ้นอยู่กับ วิธีการ สถานการณ์ และได้ประโยชน์ควรพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นจุดสำคัญ สามารถวินิจฉัยคุณค่าเนื้อหาสาระได้

การอ่านจับใจความ

ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนเพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 134) กล่าวว่า การอ่านจับใจความคือ การจับประเด็นสำคัญของเรื่องว่าผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องหรือแนวคิดใดมายังผู้อ่านที่หมั่นฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะสามารถอ่านได้เร็วและจับใจความได้อย่างครบถ้วน

เขวลักษณ์ สาระ โน (2550 : 22) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ดำเนินการเป็นขั้นตอน ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และมีสมาธิในการอ่าน

สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์ (2550 : 16) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่งมายังผู้อ่าน โดยมีประเด็นหลัก ประเด็นรอง และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สำคัญของเรื่องได้

ปรีชา วันแวน (2551 ค : 21) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง อ่านแล้วสามารถเข้าใจเรื่องราว แปลความ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วสามารถสรุปใจความสำคัญได้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551 : 92-111) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเอง เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

ราตรี นางาม (2551 : 33) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องให้เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเนื้อหาว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

สามารถวิเคราะห์เนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน แปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อความหมายกับผู้อ่าน

วาสนา หาดขุนทด (2552 : 22) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งหาสาระสำคัญของเรื่อง โดยมีใจความหลักเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยายซึ่งเป็นรายละเอียด เพื่อเป็นการสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็น เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง แปลความหมายของเรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่องตลอดจนเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน ซึ่งรวมถึงแนวคิด ข้อมูล ทักษะคิด ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วนำมาเป็นความเข้าใจของผู้อ่านสามารถนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

ทักษะการอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะถ้านักเรียนมีพื้นฐานที่ดีแล้วสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ดังที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547 : 78) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะในยุคของข้อมูลข่าวสาร การอ่านจะทำให้รับทราบข่าวสารข้อมูล ความรู้ และความเคลื่อนไหว ตลอดจนความคิดเห็นต่างๆของผู้คนในสังคม การอ่านจับใจความสำคัญสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต

ปรีชา วันแวน (2551 ง : 22) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูล ความรู้ และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนความคิดเห็นต่างๆของผู้คนในสังคม

เพชรวิ สິงวี (2551 : 52) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อผู้อ่านอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญของนักเรียนและบุคคลทั่วไปในการแสวงหาความรู้ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ จะไม่สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องนั้นๆ ได้ อย่างไรก็ตามครูผู้สอนย่อมมีบทบาทในการฝึกทักษะการอ่านและเป็นผู้นำในการใช้ทักษะการอ่านด้านจับใจความ ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนการสอนของผู้เรียน

ราตรี นางาม (2551 : 32) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางาน พัฒนาระบบการเมือง การ

ปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม การอ่านช่วยส่งเสริมให้ความรู้ ความสามารถ ฉลาดรอบรู้ การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในการแสวงหาความสุขอย่างง่ายๆ และได้ประโยชน์คุ้มค่า

วาสนา หาดขุนทด (2552 : 23) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นหัวใจสำคัญในการอ่านหนังสือ เพราะเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รักการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก เพราะเป็นหัวใจสำคัญถือเป็นเครื่องมือของนักเรียนและบุคคลทั่วไปในการแสวงหาความรู้ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ก็จะไม่สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องนั้นๆ ได้ ทำให้ผู้อ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รักการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

วิธีการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความควรมีวิธีอ่านเพื่อให้ได้ใจความที่สำคัญและสามารถสรุปได้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 95) ได้ให้ขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ขั้นจำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้คำความหมายของคำให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้นักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อย ก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน หรืออาจให้สะกอดคำบอกความหมายและบอกคำจำกัดความ
2. ขั้นเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่คิดสอใจ สรุปเรื่องเป็นมโนทัศน์ใช้คำพูดของตน ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยควรตั้งเป็นคำถามด้วยการให้เล่าเรื่องสรุปเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
3. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาวิชาอื่นๆ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์
4. ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่างสามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

5. ชั้นสังเคราะห์ เป็นชั้นที่ให้นักเรียนรู้จักสรุปแนวคิดที่ได้จากการอ่านการรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

6. ชั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินเรื่องที่ย่านว่า อะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ และยังรวมไปถึงความเป็นเหตุเป็นผลด้วย เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่นๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546 : 6) กล่าวว่า วิธีการอ่านจับใจความมีขั้นตอน ดังนี้

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้เรื่องราวที่อ่านเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
2. อ่านให้ละเอียดอีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่ย่าน
3. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
4. อ่านทบทวนเพื่อความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

ปิยวรรณ ทองอนันตวงศ์ (2548 : 89) ได้กล่าวถึง วิธีการอ่านจับใจความว่า ควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควบคู่กันไปพร้อมกับพูดถึงแบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิดแล้วเขียนออกมาแทนคำพูดของตัวเอง ซึ่งการจัดกิจกรรมลักษณะเช่นนี้ยังถือเป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกวิธีหนึ่ง และได้สรุปขั้นตอนการสอนอ่านจับใจความไว้ 7 ขั้นตอนดังนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน
2. การทำความเข้าใจคำศัพท์
3. การอ่านเนื้อเรื่อง
4. การทำความเข้าใจเรื่อง
5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น
6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค
7. การประเมินผลและแก้ไข

เพียวี่ ลิ่งวี (2551 : 57) กล่าวว่า ขั้นตอนวิธีการอ่านจับใจความสามารถทำได้โดยเริ่มจากอ่านชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง จากนั้นอ่านอย่างคร่าวๆ ก่อน จากนั้นถึงอ่านอย่างละเอียดโดยพิจารณาทีละย่อหน้าเพื่อหาใจความสำคัญทีละย่อหน้าจากนั้นสามารถสรุปความสำคัญได้ ทักษะการอ่าน

จับใจความเป็นทักษะหนึ่งที่ครูควรฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน โดยเริ่มจากขั้นจำ เข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า

กล่าวโดยสรุป วิธีการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเรื่องราวต่างๆ ให้เข้าใจนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ระดับประโยค ย่อหน้าและเนื้อเรื่องทั้งหมดตามลำดับ การที่จะเข้าใจเรื่องราวทุกระดับนี้อยู่ที่ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สามารถสรุปความสำคัญได้ ซึ่งและยังเป็นทักษะหนึ่งที่ครูควรฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน โดยเริ่มจากขั้นจำ เข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ เป็นนวัตกรรมที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นในลักษณะของสื่อผสมเพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น แบบฝึกส่วนใหญ่ของหนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ โดยมีชื่อเรียกหลายลักษณะ ได้แก่ แบบฝึก แบบฝึกทักษะ ชุดฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ หรือแบบฝึกทักษะ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คำว่า แบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

มีนักการศึกษาและ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้ วิมลรัตน์ สุทธโรจน์ (2545 : 131) ได้ให้ความหมาย ดังนี้ แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิควิธีสอนอีกวิธีหนึ่ง คือ การทำให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดี คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 641) ได้อธิบายความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึง แบบ ตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

คำรณ ล้อมในเมือง (2548 : 1) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาช่วงหนึ่ง เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

วิไลวรรณ ธาณี (2550 : 40) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสร้างขึ้นเพื่อเป็นสิ่งเร้าสำหรับให้นักเรียนปฏิบัติด้วยความสนใจและเพื่อฝึกฝน ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว

ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ คือ กิจกรรมทักษะการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลายและมีปริมาณเพียงพอ สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ประภาพรณ เสงี่ยมวงศ์ (2550 : 46 – 47) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้ แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อที่ใช้ฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็ว

พานิตา เพิ่มพูนทรัพย์ (2551 : 22) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นชุดการฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

ถ้อย เครือคำ (2555 : 42) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความรู้ ความชำนาญของนักเรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาเรื่องนั้นๆ

จากความหมายของแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นหรือกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนให้เกิดความรู้ และทักษะเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ในการเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนอย่างเต็มที่ให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วถูกต้อง ส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาได้ทุกๆ ด้าน แบบฝึกทักษะจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนภาษา ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 125) ได้แสดงแนวคิดที่ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะของผู้เรียน และการฝึกแต่ละทักษะควรมีความแตกต่างอย่างหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเร้าความสนใจให้ทำแบบฝึกหัด

รัชกานดา เหลาแก้ว (2550 : 30) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อนักเรียนมาก เพราะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ดารานี โพธิ์ไทร (2552 : 21) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยในการฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษา ที่สามารถแก้ปัญหาการอ่านการเขียนของนักเรียนได้ดี สามารถทดสอบและประเมินผล ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียนเฉพาะจุด นักเรียนสามารถทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนตนเอง จัดจำเนื้อหาได้คงทน

ถ่าง เครือคำ (2555 : 43) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เพราะนักเรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจที่คงทนจากการ ได้ฝึกปฏิบัติ และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนและครูผู้สอน ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานและได้รับความรู้เป็นขั้นตอนตามลำดับทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ประหยัดเวลาในการสอนของครู

สวงศรี นรัฐกิจ (2555 : 18) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ได้มากขึ้น มีส่วนช่วยสร้างความน่าสนใจให้นักเรียนฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทบทวนบทเรียนด้วยตนเองได้และยังเป็นการลดภาระของครูอีกทางหนึ่ง

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยในการฝึกฝนซ้ำ ๆ และเสริมทักษะให้กับผู้เรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจได้เร็วขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของผู้เรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะที่ดีที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนนอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน เป็นชุดการฝึกทักษะการคิดในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นที่รู้จักคิดและเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในโอกาสต่อไป มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 13) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการเขียนได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้อย่างดี

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) กล่าวถึงแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งมั่นในเรื่องการแก้ปัญหา และพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้แบบฝึกทักษะมีประโยชน์อีกหลายประการสรุปไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด วิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 88-89) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียน ได้จัดทำชุดฝึกเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน ชุดการฝึกสามารถให้ผู้เรียน ได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้นๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งเพื่อความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดฝึกเพิ่มเติมเฉพาะ ในเรื่องที่ผิด
3. แบบฝึกทักษะสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้ และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องใดๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน
4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอนแบบการฝึกที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน เช่น ชุดการฝึกทักษะการคิดในรูปแบบต่างๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นที่รู้จักคิดเป็นนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไป
5. แบบฝึกทักษะรายบุคคลผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อไรก็ได้ ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง
6. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีที่แบบฝึกทักษะนั้นเป็นการฝึกทักษะ การคิดที่ไม่มีเฉลยตายตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย
7. เป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำแบบฝึกตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มีมอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

8. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่างๆ ตามแบบฝึกทักษะ

ธนินฐา พรหมกอง (2553 : 64-65) ได้กล่าวประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า

1. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน
2. ใช้เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินผลของนักเรียน โดยหลังจากที่เรียนจบบทเรียนแต่ละครั้งสามารถบอกจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน
3. เป็นประโยชน์ในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาไม่เท่ากัน การให้แบบฝึกที่สามารถสนองตอบความสามารถแต่ละบุคคลทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากกับผู้เรียน
4. ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน
5. แบบฝึกทักษะมีหลายรูปแบบ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ช่วยฝึกฝนสติปัญญาให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ
6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรอบรู้ รู้จักเหตุผล รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง ได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง ฝึกให้มีความรับผิดชอบ

อรุณวรรณ อรุณ โรจน์ (2555 : 42) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์เป็นเครื่องมือในการทดสอบความรู้ของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เรียน แบบฝึกทักษะยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการเรียนให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะในการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

จากประโยชน์ของแบบชุดฝึกทักษะที่ได้กล่าวข้างต้นมานั้น กล่าวโดยสรุปว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือในการทดสอบและวัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียน ช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน สามารถฝึกซ้ำได้หลาย ๆ ครั้ง และเกิดความแม่นยำ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ ให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะนั้นมีนักการศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 59 - 64) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ ว่าเป็นการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยมีหลักการเบื้องต้นว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองโดยแสดงในรูปแบบต่างๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งเรียกว่าการลองถูกลองผิดกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ สรุปได้ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะ และอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจ จะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป
 2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึง ความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง การฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร จากกฎข้อนี้มีข้อย่อยอีก 2 ข้อคือ
 - 2.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Use) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว แต่ไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร
 - 2.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disuse) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว แต่ไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวรหรือในที่สุดก็เกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย
 3. กฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Affect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วถ้าได้รับผลที่พึงพอใจผู้เรียนย่อมอยากจะเรียนรู้อีกต่อไปแต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ดังนั้นจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมั่นคงถาวร ต้องให้ผู้เรียนได้รับผลที่พึงพอใจซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์
- สุคนธ์ สนิทพานนท์ (2551 : 90 - 91) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพนั้นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำ ดังนั้นผู้จัดทำจึงควรได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นแนวทางในการจัดทำ เช่น

1. ทฤษฎีการสอนของ Bruner (Bruner's Instruction Theory) มีหลัก 4 ประการ ดังนี้

1.1 แรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งมีทั้งแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวเด็ก จะทำให้เกิดความปรารถนาที่จะเรียนรู้และความต้องการความสำเร็จ นอกจากนั้นยังมีแรงจูงใจที่จะต้องการเข้าร่วมงานกับผู้อื่น และรู้จักทำงานด้วยกัน กล่าวได้ว่า ครูจะต้องทำให้เด็กเกิดความปรารถนาที่จะรู้ โดยการจัดทำให้เด็กมีแรงจูงใจมากขึ้น เพื่อเด็กจะได้พยายามสำรวจทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีความหมาย และพึงพอใจอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

1.2 โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge) มีการนำเสนอเนื้อหาให้กับเด็กในรูปแบบที่ง่ายเพียงพอที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ เช่น การเสนอด้วยการกระทำจริง ใช้รูปภาพ ใช้สัญลักษณ์มีการเสนอข้อมูลอย่างกระชับ

1.3 ลำดับขั้นของการเสนอเนื้อหา (Sequence) ผู้สอนควรเสนอเนื้อหาตามขั้นตอน และควรเสนอในรูปแบบการกระทำมากที่สุด ใช้คำพูดน้อยที่สุด ต่อจากนั้นจึงค่อยเสนอเป็นแผนภูมิหรือรูปภาพต่างๆ สุดท้ายจึงค่อยเสนอเป็นสัญลักษณ์หรือคำพูด ในกรณีที่ความรู้พื้นฐานของเด็กดีพอแล้ว ครูก็สามารถเริ่มการสอนด้วยการใช้สัญลักษณ์ได้เลย

1.4 การเสริมแรง (Reinforcement) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพถ้ามีการให้การเสริมแรง เมื่อเด็กสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทิสนา แคมมณี (2557 : 64-66) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการพัฒนาทางสติปัญญาของ Piaget ว่าการเรียนรู้ของเด็กจะเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะพัฒนาไปตามวัยต่างๆ เป็นลำดับขั้นตอนตามธรรมชาติไม่ควรเร่งรัดให้เด็กข้ามพัฒนาการขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็กในช่วงที่เด็กพัฒนาไปสู่ช่วงที่สูงกว่า สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาการไปได้เร็ว ซึ่งทฤษฎีการพัฒนาทางสติปัญญาของ Piaget มีสาระสรุปได้ ดังนี้

1. พัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลเป็นไปตามวัยต่างๆ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส (Sensorimotor Period) เป็นขั้นตอนพัฒนาการในช่วงอายุ 0-2 ปี ความคิดของเด็กวัยนี้ขึ้นกับการรับรู้และการกระทำ เด็กยึดตัวเองเป็นส่วนกลาง และยังไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น

1.2 ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Proportional Period) เป็นช่วงพัฒนาการในช่วง 2-7 ปี ความคิดเห็นของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับรับรู้เป็นส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้งแต่สามารถเรียนรู้และใช้สัญลักษณ์ได้ การใช้ภาษา แบ่งเป็นขั้นย่อยๆ 2 ขั้น คือ

1.2.1 ขั้นก่อนเกิดความคิดรวบยอด (Pre-conceptual intellectual period) เป็นขั้นพัฒนาการอยู่ในช่วงอายุ 2-4 ปี

1.2.2 ขั้นความคิดด้วยความเข้าใจตนเอง (Intuitive Thinking Period)

เป็นขั้นพัฒนาการอยู่ในช่วงอายุ 2-4 ปี

1.3 ขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete Operation Period) เป็นช่วงพัฒนาการในช่วงอายุ 7-11 ปี เป็นขั้นที่ความคิดไม่ขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจและสามารถคิดย้อนกลับได้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น

1.4 ขั้นการคิดเป็นนามธรรม (Formal Operation Period) เป็นขั้นในช่วงพัฒนาการอายุ 11-15 ปี เด็กสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้และสามารถคิดสมมุติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

ทิสนา เขมมณี (2557 : 57) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner) กล่าวไว้ดังนี้

1. การกระทำใดๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มที่เกิดขึ้นอีก การกระทำที่ไม่เป็นการเสริมแรง แนวโน้มที่ความถี่ของการกระทำนั้นจะลดลงและหายไปในที่สุด
2. การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว
3. การลงโทษทำให้ผู้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว
4. การให้แรงเสริมหรือให้รางวัลเมื่ออินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการ สามารถช่วยปรับหรือปลูกฝังนิสัยที่ต้องการได้

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมกับวัยมีความน่าสนใจ ความสามารถ และความถนัดของผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีการเชื่อมโยงเนื้อหาเพื่อให้ความรู้ที่มั่นคงถาวร และเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

หลักการในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้นได้มีนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ ดังนี้ กุศยา แสงเดช (2545 : 6 - 7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึก ให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่ง หรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานทันสมัย
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึก เหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดี ควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบ และให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคย และตรงกับความต้องการของผู้เรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า รวบรวม สิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. แบบฝึกหัดที่จัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวน ด้วยตัวเองต่อไป

9. การที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันทั่วทั้ง

10. แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากที่มีในหนังสือเรียนแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำกว่าการที่จะพิมพ์ลงกระดาษทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

นิภา แก้วประทีป (2546 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้ประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่ดีของครูทำให้ครู

ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

อนงค์ คอน โศกสูง (2546 : 23) กล่าวว่า แบบฝึกควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ในการเรียน การใช้ถ้อยคำ ควรเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ควรสร้างแบบฝึกให้มีลักษณะช่วย ทำทลายความสามารถของนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

ชกกร ธิปัตติ (2546 : 240) กล่าวว่า ขั้นตอนที่สำคัญของการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง
6. กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
7. กำหนดแบบประเมินให้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน
9. หาประสิทธิภาพของแบบฝึก
10. การใช้แบบฝึก

สุพัตรา หล้าประวงค์ (2547 : 31) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา มีภาษาง่าย น่าสนใจ ฝึกหลายๆ แบบ เนื้อหาต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้นต้องมีความชัดเจนเป็นระเบียบสวยงาม

สุซานาถ ยอดอินทร์พรหม (2549 : 58) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกจัดทำให้หลากหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจให้ได้ยกยอกฝึกฝนเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับระดับของเด็ก เลือกใช้ภาพและสีที่สดใสให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน นอกจากนี้ควรสร้างแบบฝึกให้มีลักษณะทำทลายความรู้ ความสามารถ เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

พรวิไล เลิศวิชา (2550 : 42-44) กล่าวถึงแนวทางในการทำแบบฝึกหัดไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดควรเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน และออกแบบมาอย่างน่าสนใจ ทำทลายให้ลงมือทำและมีแนวทางที่เด็กจะทำแบบฝึกหัดให้สำเร็จลงได้
2. ถ้าเรื่องราวที่อ่านไม่น่าสนใจ ไม่จับใจเด็ก เด็กจะมีแนวโน้มไม่ทำแบบฝึกหัดหรือทำแบบฝึกหัดไม่ได้

3. ความรุนแรงของปัญหาการทำแบบฝึกหัด อาจร้ายแรงจนทำให้เด็กไม่ชอบภาษา เพราะได้รับประสบการณ์ทางลบในกิจกรรมการเรียนรู้

4. แบบฝึกหัดที่ออกแบบมา ควรทำให้เด็กบรรลุเป้าหมายแห่งการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เช่น ช่วย让孩子เข้าใจมากขึ้น มีความรู้มากขึ้น รู้สึกสนุกและได้รับการกระตุ้นมากขึ้น เป็นต้น

5. กิจกรรมหรือแบบฝึก ควรเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เด็กได้ลงมือทำ ทั้งแบบเดี่ยว แบบเป็นกลุ่มเพื่อกระตุ้นให้มีการพูดคุย อภิปราย เพื่อเปิด โอกาสให้มีความคิดทางสังคม และ นอกเหนือจากแบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจและพัฒนาการเขียนแล้ว กิจกรรมทั้งหลายควรเน้นให้เด็ก เป็นผู้กระทำ (Active learner) เด็กควรได้รับการชี้แนะให้พัฒนาภาษาของตนเอง ผ่านกิจกรรม หลากหลาย เช่น การแสดงละคร การเล่าเรื่อง การวาดภาพ การสร้างภาพสามมิติ เป็นต้น

สจุนท์ สนิรพานนท์ (2551 : 89 - 90) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้ การสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอน จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะเป็นอย่างดี ซึ่งมีหลักสำคัญเป็นแนว ในการจัดทำแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระในการฝึกให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
2. เนื้อหาสาระและกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน
3. การวางรูปแบบของแบบฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กับ โครงเรื่องและเนื้อหาสาระ ของเรื่อง
4. แบบฝึกทักษะต้องมีคำชี้แจงอย่างง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียนจาก ง่ายไปยาก มีแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจและท้าทายให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถ
5. มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดีอย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. กำหนดเวลาที่จะใช้แบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 : 449) อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึก ไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง

4. สร้างแบบทดสอบซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัย ข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้าง จะสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้

5. สร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยในแต่ละบัตร จะมีคำถามให้นักเรียน สอบการกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตรพิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดลองหรือผลการเรียน โดยจัดเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

จากการศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ต้องกำหนดให้ตรงตามจุดประสงค์ ผู้สร้างจะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักสำคัญในการสร้างแบบฝึกทักษะเป็นอย่างดี มีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับวัย น่าสนใจ มีความหลากหลาย ครอบคลุม ทั้งระดับง่าย ปานกลาง ยาก และท้าทายความสามารถของผู้เรียน

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

มีนักวิชาการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

การ์ณ ล้อมในเมือง (2548 : 1) ได้กล่าวถึง ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกเป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำบทยเรียน ใช้เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูและนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียน เตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้แบบฝึก บอกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับการใช้และเขียนในรูปแบบของหน่วยการสอน หรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร
ควรมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 2.1 ชื่อแบบฝึกในแต่ละชุดย่อย
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 คำสั่งหรือคำสั่งชี้แจง
- 2.4 ตัวอย่าง
- 2.5 แบบฝึก
- 2.6 ภาพประกอบ
- 2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลัง
- 2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สรุปได้ว่า ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ จะต้องมีความละเอียดตามขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน ซึ่งขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ เพราะจะทำให้แบบฝึกทักษะไม่สมบูรณ์และการจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองได้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด สมาชิกในกลุ่มเป็นกำลังใจให้กัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีดังนี้

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

“ร่วมมือ” เป็นความพร้อมใจช่วยเหลือกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2547 : 5) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนร่วมมือกันและช่วยเหลือกัน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม สมาชิกมีความสัมพันธ์กันในทางบวก มีปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม

ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละคน ความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม และความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของทุกคน

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2548 : 111) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน ร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ละคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและรับผิดชอบต่อผลงานกลุ่ม มีเป้าหมายร่วมกันและภาคภูมิใจด้วยกันเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 121) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ร่วมมือทำงานกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ ทำให้งานดำเนินไปสู่เป้าหมาย การจัดกิจกรรมแบบร่วมมือมีลักษณะดังนี้

1. การทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
5. สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน

คือ ความสำเร็จของกลุ่ม และความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของทุกคน”

ทิสนา เขมมณี (2551 : 101) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนมีความพยายามจะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย ทำให้เป็นคนมีน้ำใจนักกีฬา ใส่ใจผู้อื่น เห็นคุณค่าของการประสานความสัมพันธ์ ช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและการเผชิญกับความเครียดและการผันแปรต่างๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 53) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนมีส่วนร่วมและความสำเร็จภายในกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2551 : 134) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมมือและช่วยเหลือกัน โดยจัดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นกลุ่มเล็ก ซึ่งเป็นการรวมกันอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน นักเรียนรู้จักรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียน
รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มช่วยกันในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย
มี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมดีขึ้น
ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาได้กล่าวถึง การนำทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จะเกิดประโยชน์ทั้งต่อครูและนักเรียน ทำให้เกิดความราบรื่น
และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไว้ดังนี้

ทิสนา แจมมณี (2551 : 98-100) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทฤษฎี หลักการ
และแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการกระทำร่วมกันทางสังคม (Social Interdependence Theory) เป็นทฤษฎี
การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน มี 3 ลักษณะคือ

1.1 แข่งขันกันในการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละคนจะพยายามให้ได้ดีกว่าคนอื่น
เพื่อให้ได้คะแนนดีและได้รับการยกย่อง หรือ ได้รับการตอบแทน

1.2 ต่างคนต่างเรียน นักเรียนดูแลรับผิดชอบให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.3 ร่วมมือกันช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ แต่ละคนรับผิดชอบตนเอง

และขณะเดียวกันก็ช่วยสมาชิกคนอื่นในกลุ่มด้วย

2. ทฤษฎีพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ (The Behavioral Learning Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า
พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้เกิดจากเงื่อนไข การให้รางวัล การชมเชย หรือการไม่ให้รางวัล การลงโทษ
จึงออกแบบให้มีสิ่งล่อใจ สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม

ศุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2551 : 138) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทฤษฎี
หลักการ และแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การจัดกลุ่มนักเรียนให้ทำงานร่วมกัน ประมาณ 4 คน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ คละชายหญิงเท่า ๆ กัน หรือจัดให้นักเรียนที่มีความสนใจ
เหมือนกัน ระยะเวลาขึ้นอยู่กับครูหรือเนื้อหา

2. ความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของนักเรียนร่วมกัน มีความมุ่งมั่นในความต้องการ
ความรู้ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

3. การจัดการทำงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ครูจะต้องมีการจัดการกลุ่มที่ดี เพื่อให้การ
ทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เช่น

3.1 สร้างกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงในห้องเรียน

3.2 กระจายและแจกวัสดุอุปกรณ์ให้กับกลุ่ม

3.3 การแบ่งงานภายในกลุ่ม

3.4 การให้สัญญาเจียบ เมื่อหมดเวลากิจกรรม

4. ทักษะทางสังคม หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ช่วยเหลือกัน และยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. หลักการพื้นฐานหรือนิยามของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ดังนี้

5.1 ความเอื้ออาทรต่อกัน นักเรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีความคิดว่า เมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็ได้รับประโยชน์จากเรา ความสำเร็จของกลุ่ม ก็คือ ความสำเร็จของแต่ละคน

5.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ต้องยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างมีความสามารถแตกต่างกัน และมีส่วนร่วมในการทำงานให้กลุ่มสำเร็จ

5.3 ความเสมอภาค ทั้งด้านความคิดและการกระทำ ทุกคนในกลุ่มจะต้องให้ความร่วมมือกัน และมีบทบาทเท่าเทียมกัน

5.4 ทุกคนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง

6. โครงสร้าง หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่ม มีหลากหลายขึ้นอยู่กับปัญหาและสถานการณ์ที่จะศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การนำทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วย 1) พฤติกรรมการกระทำร่วมกันทางสังคม เพราะนักเรียนต้องเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกลุ่ม 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ เพราะนักเรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานให้กลุ่มสำเร็จ 3) การเสริมแรง เพราะการให้รางวัล การชมเชย สามารถทำให้นักเรียนไม่เกิดความท้อถอย มีกำลังใจ ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียน

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทิตานา แจมมณี (2551 : 101) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ดังนี้

1. ความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทน มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ใส่ใจผู้อื่นเห็นคุณค่าความแตกต่างและความหลากหลาย มีการประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. สุขภาพจิตดี มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ

อรนุช ลิมตศิริ (2551 : 124) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนเก่งเข้าใจคำสอนของครูได้ดี สามารถเปลี่ยนคำพูดเป็นภาษาพูดอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดี
2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง ก็จะเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้นักเรียนได้รับการเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. นักเรียนต่างพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะคิดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มด้วย
5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนเองมีส่วนเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามอย่างเต็มที่
6. นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีหัวหน้ากลุ่ม ผู้ช่วย เพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้วิธีทำงานกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่
7. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะการปฏิบัติงานร่วมกันต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อประสิทธิภาพของงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น
9. การตอบคำถาม นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากว่าตอบผิด ก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม นักเรียนจะมีความผูกพันกันมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ประโยชน์หลายด้าน ได้แก่ ด้านสังคมและด้านการเรียน คือ นักเรียนมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น คนที่เก่งก็จะได้พัฒนาทักษะยิ่งขึ้น คนที่อ่อนจะได้รับการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างทั่วถึงทำให้มีความผูกพันกันมากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ทันเพื่อน ส่งผลให้ด้านการเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ

องค์ประกอบ หมายถึง ส่วนของสิ่งต่างๆ ที่เป็นเครื่องประกอบ ทำให้เกิดเป็นรูปขึ้นมาใหม่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ครูควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่จะนำมาใช้ฝึกทักษะแก่นักเรียน นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547 : 110-111) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบสำคัญมีดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก นักเรียนต้องเชื่อว่าตนเองเชื่อมโยงกับผู้อื่น จะไม่มีใครประสบความสำเร็จถ้าสมาชิกของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ ทำงานร่วมกัน รู้จักพึ่งกันในด้านทรัพยากร การแบ่งปัน การทำตามบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความเชี่ยวชาญ

2. การปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เป็นวิธีการ เรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเป็นตัวเชื่อมโยงทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือกัน ร่วมคิดแก้ปัญหาและส่งเสริมความสำเร็จร่วมกัน

3. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล เมื่อนักเรียนได้สร้างความคุ้นเคยกัน กำหนดบทบาท ความรับผิดชอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน รู้จักยอมรับ สนับสนุน คัดค้านด้วยเหตุผล ควบคุมตนเอง ก็จะส่งผลเกิดเป็นค่านิยมในด้านความรับผิดชอบ

4. การทำงานเป็นทีม เป็นการสร้างความเข้าใจในกลุ่ม การใช้ทักษะในการสื่อสาร เช่น การให้และแสวงหาข้อมูล การประสานงาน การจูงใจ การประเมินผล การขยายความ การจัดประมวลความคิด การประนีประนอม การรักษามาตรฐาน การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5. กระบวนการกลุ่ม ความรู้และความเข้าใจกระบวนการกลุ่ม เป็นสิ่งที่ช่วยให้ องค์ประกอบ 4 ประการข้างต้นประสบความสำเร็จ

สวิตซ์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2551 : 134-135) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบสำคัญมีดังนี้

1. การมีความสัมพันธ์กันในทางบวก หมายถึง สมาชิกในกลุ่มร่วมกันทำงานอย่างมีเป้าหมาย มีการแข่งขัน การใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่าง ๆ มีบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มและประสบความสำเร็จร่วมกัน โดยได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลเท่าเทียมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้ให้แก่สมาชิกในกลุ่ม และให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน เพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่เพียงใด โดยสามารถทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น สังเกตการทำงาน สุ่มถามปากเปล่า เป็นต้น

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรจะได้รับ การฝึกทักษะระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่ม เช่น การสื่อสาร การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน สมาชิกจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผลงานและปรับปรุงร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ เป็นเครื่องประกอบ ทำให้เกิดเป็นรูปขึ้นใหม่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้นจะต้ององค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ทีมงาน 2) การปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม คือ การทำงานเป็นทีม เป็นการสร้างความเข้าใจในกลุ่ม การใช้ทักษะในการสื่อสาร ช่วยกันคิดแก้ปัญหาและส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายสำเร็จร่วมกัน

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2548 : 123-128) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบดังนี้

1. เทคนิคจิกซอร์ (Jigsaw) เป็นวิธีจัดกลุ่มความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา อีกกลุ่มเรียกว่า กลุ่มเชี่ยวชาญ คอยช่วยเหลือเพื่อนในการเรียน โดยนำคะแนนแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัล
2. เทคนิค STAD (Students Teams Achievement Division) เป็นวิธีจัดกลุ่มความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในกลุ่มร่วมกัน ครูดำเนินการทดสอบแล้วเก็บคะแนน เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบอีกครั้ง นำไปหาคะแนนพัฒนาการ กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการสูงสุด จะได้รับรางวัล
3. เทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) เป็นวิธีจัดกลุ่มความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา ครูสอนนักเรียนทั้งกลุ่ม จากนั้นสมาชิกแต่ละกลุ่มทำงานอย่างอิสระตามระดับความสามารถและให้ความช่วยเหลือกัน ทดสอบโดยไม่ให้ช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทุกสัปดาห์
4. เทคนิค TGT (Team Game Tournament) เป็นวิธีจัดเกมแข่งขัน เช่นเดียวกับ STAD ต่างกันที่มีการแข่งขันเกมวิชาการประจำสัปดาห์ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ครูชี้แจงจุดประสงค์ เนื้อหา การแข่งขัน และอธิบายวิธีการเรียน 2) จัดทีมให้สมาชิกทุกคนศึกษาและทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่มีการทดสอบแต่เตรียมเข้าสู่การแข่งขัน 3) การแข่งขันเรื่องที่เรียนทุกสัปดาห์ โดยนักเรียนเก่งกับเก่ง ปานกลางกับปานกลาง และอ่อนกับอ่อน คิดคะแนนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน
5. เทคนิค LT (Learning Together) มีขั้นตอนดังนี้ 1) จัดกลุ่มความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน 2) แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยทุกคนมี

บทบาทหน้าที่ในกลุ่ม 3) สรุปและส่งคำตอบเป็นผลงานกลุ่ม 4) ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มก็จะได้คะแนนเท่ากัน

6. เทคนิค GI (Group Investigation) มีขั้นตอนดังนี้ 1) จัดกลุ่มละความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน 2) แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน 3) แต่ละคนไปศึกษาหาข้อมูลหรือคำตอบมาร่วมอภิปรายและสรุปผลการศึกษา 4) กลุ่มเสนอผลงานต่อชั้นเรียน

7. เทคนิคคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction) มีรูปแบบคล้ายคลึงกับ GI แต่เน้นการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม เป็นการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นความสำคัญนักเรียนรายบุคคล โดยจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัด ดังนั้นครูจึงต้องค้นหาความสามารถนักเรียนอ่อน ถ้าหากนักเรียนได้รับรู้ถนัดด้านใด ก็เกิดแรงจูงใจพัฒนาตนเองด้านอื่น ๆ ด้วย ไม่มีการให้รางวัล

8. เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ การอ่าน การเขียน และการทำงานกลุ่ม

วิลสัน สุนทรโรจน์ (2551 : 68-70) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบดังนี้

1. เทคนิคจิกซอร์ (Jigsaw) สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ที่มีความรู้ต่างกัน แต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ในหัวข้อที่แตกต่างกัน จากนั้นกลับมากลุ่มเพื่อสอนในสิ่งที่ตนไปเรียนรู้ ประเมินเป็นรายบุคคล รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เป็นเทคนิคที่พัฒนาส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ในกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาวิชาจากตำรา เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย

2. เทคนิค TGT (Team Game Tournament) เหมาะกับการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการให้กลุ่มศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือคำตอบถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์ และทักษะการใช้แผนที่และความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์

3. เทคนิค STAD (Students Teams Achievement Division) เป็นเทคนิคที่พัฒนาจาก TGT คือ สมาชิกในกลุ่ม 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน โดยครูกำหนดบทเรียนและงานกลุ่ม แล้วสอนบทเรียนให้แก่ทั้งชั้น แต่ละกลุ่มช่วยเหลือกัน โดยนักเรียนเก่งช่วยงานและตรวจสอบงานเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอ ครูทำการสอบทุกคน นำคะแนนมารวมกันและจัดลำดับคะแนนกลุ่ม

4. เทคนิค GI (Group Investigation) เป็นการจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อเตรียมโครงการหรือทำงานที่มอบหมาย เริ่มต้นครูควรฝึกทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคม เป็นเทคนิคที่

เหมาะสำหรับการสืบค้นหาความรู้หรือแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ เช่น การเรียนวิชาชีววิทยาหรือสิ่งแวดล้อม

5. เทคนิค LT (Learning Together) สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยสอนร่วมกันทั้งชั้นแล้วทำงานตามที่ครูมอบหมาย คະแนนกลุ่มพิจารณาจากผลงานกลุ่ม เทคนิคนี้เหมาะกับการสอนวิชา โจทย์ปัญหา การคำนวณหรือการฝึกปฏิบัติการ

6. เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) สมาชิกในกลุ่มจำนวน 4 คน มีพื้นฐานความรู้เท่ากัน คือ เก่งกับเก่ง ปานกลางกับปานกลาง หรืออ่อนกับอ่อน ครูจะสอนคนที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มและสอนคู่ต่อไปอีกครั้ง จากนั้นนักเรียนเก่งกลับมาช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม คະแนนกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกรายบุคคล เทคนิคนี้เหมาะกับการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

7. เทคนิค Co-op-Co-op สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกัน แสดงบทบาทหน้าที่ตามความถนัดอย่างเต็มที่ นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนอ่อน เป็นกิจกรรมใช้ความคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เทคนิคนี้สามารถนำไปใช้สอนวิชาใดก็ได้

8. เทคนิค TGT (Team Game Tournament) เป็นกิจกรรมเน้นการเรียนรู้แต่ละคน มากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT ก็คือนักเรียนแต่ละคนทำงานตามความสามารถ เมื่อเสร็จแล้วจึงจะไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละเทคนิคมีรูปแบบการจัดกลุ่มคล้ายกัน โดยการจัดตามความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ตลอดจนสามารถออกแบบนวัตกรรมแต่ละประเภทใช้ประกอบการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญ สาระสำคัญการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีดังนี้

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายไว้ดังนี้
 นัยนา จันตวงศ์ (2551 : 16) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อม ๆ กัน เน้นการเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีเพราะครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ คนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือคนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่านดีขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 72) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ การสอนกิจกรรมที่เป็นพื้นฐาน การสอนอ่านเอาเรื่อง การสอนเขียนร่วมกับศิลปะการใช้ภาษา

วัชรรา เล่าเรียนดี (2552 : 181) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การออกแบบเพื่อใช้สอนอ่านและเขียน และการสะกดคำโดยเฉพาะ เป็นเทคนิคการสอนที่ยึดหลักการร่วมมือกัน การให้สมาชิกร่วมกันเรียนรู้และยอมรับฟังความคิดเห็นกัน มีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน โดยครูให้ความรู้และทักษะการอ่าน การเขียน แล้วฝึกให้ปฏิบัติ

ทศนา แคมมณี (2556 : 70-71) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การเรียนรู้ที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและการบูรณาการภาษากับการเรียน

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การจัดการเรียนรู้ กระบวนการกลุ่มโดยการลดระดับความสามารถนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันเรียนรู้ช่วยเหลือกันในการเรียนและทำกิจกรรม เพื่อมุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กันสู่เป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 75) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีองค์ประกอบดังนี้

1. ทีมการเรียนรู้ (Team study) ครูจัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน กลุ่มละ 2 คน หรือกลุ่มละ 3 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกในทีมจะจับคู่ช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนด

2. กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study related activities) เป็นกิจกรรมหลังจากครูนำเสนอบทเรียน ได้แก่

2.1 การฝึกอ่านกับเพื่อน (Partner reading) นักเรียนจะอ่านบทเรียนในใจกับคู่ของตนจนจบ แล้วผลัดกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังทีละย่อหน้า ผู้ฟังจะต้องตรวจสอบการอ่านและแก้ไขการอ่านคู่ของตนให้ถูกต้อง

2.2 การเขียนทำนายโครงเรื่อง (Story grammar and story related writing) นักเรียนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยคำถามจะเน้น โครงเรื่อง เมื่ออ่านไปครึ่งเรื่องจะได้รับคำสั่งให้หยุดอ่าน และให้บรรยายทิศทางของเรื่อง ระบุปัญหาของเรื่อง และให้ทำนายวิธีการแก้ปัญหา เขียนเรื่องราวในรูปปะติดปะต่อกันคนละประมาณ 2-3 บรรทัด เช่นเขียนตอนจบของเรื่อง

2.3 การอ่านออกเสียงคำ (Word out load) นักเรียนจะฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทเรียนที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยฝึกกับคู่ของตนจนสามารถอ่านได้คล่อง ไม่ติดขัด ไม่ผิดพลาด

2.4 การให้ความหมายของคำ (Word meaning) นักเรียนจะได้รับรายการคำศัพท์ซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ ค้นหาความหมายในพจนานุกรม แล้วนำคำศัพท์มาแต่งประโยค

2.5 การสรุปเรื่อง (Story retell) นักเรียนจะต้องเล่าเรื่องที่อ่านให้คู่ของตนฟังอย่างย่อๆ

2.6 การสะกดคำศัพท์ ให้นักเรียนทดสอบกับเพื่อนคนอื่น โดยใช้รายการคำศัพท์ที่สะกดไม่ครบในแต่ละสัปดาห์ โดยถามคำศัพท์ใหม่เพื่อประเมินเพื่อนจนกว่าจะตอบได้หลังจากนั้นจะใช้รายการคำศัพท์ที่เขียนสะกดคำไว้ มาผลัดกันถามอีกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำ

2.7 การทดสอบ (Test) นักเรียนจะได้รับทดสอบการอ่าน เพื่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน ดำเนินการสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่ได้แต่ละคนนำมารวมกันเป็นคะแนนของทีม

วัชราน่าเรียนดี (2552 : 169) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีองค์ประกอบดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน
2. การดำเนินการสอนของครู
3. การบูรณาการอ่านและการเขียน

การเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมในทุก ๆ ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปหรือจับใจความสำคัญ เพื่อการสื่อสาร หาประเด็นสำคัญของเรื่อง ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถ

พัฒนาได้ไม่ยาก โดยสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึก การสรุป การตั้งคำถาม ให้นิยาม ทำนายผล หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าครูดำเนินการสอนอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และสามารถบูรณาการการสอนอ่านร่วมกับการสอนเขียนได้

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย มีองค์ประกอบดังนี้ 1) การจัดทีมการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย การฝึกอ่านกับเพื่อน อ่านเนื้อเรื่องและเขียนเรื่องราวที่อ่าน การอ่านและรู้ความหมายคำ 3) การตรวจสอบอ่าน 4) การทดสอบย่อย 5) การพัฒนาการอ่าน 6) การพัฒนาทักษะกระบวนการใช้ภาษา จนสามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่านดีขึ้น

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนที่เน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำกิจกรรมฝึกทักษะจากง่ายไปยาก มีเพื่อนและครูคอยดูแลช่วยเหลือจนสามารถประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย นักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

พจนาน เขียนสะอาด (2547 : 80-81) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มี ขั้นตอนดังนี้

1. จัดเตรียมนักเรียน แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มโดยคละความสามารถ
2. จัดเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน และเกณฑ์การประเมิน
3. จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันร่วมกันอภิปรายปัญหา จนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและสรุปเนื้อเรื่อง
4. ขั้นตอนการทดสอบ เมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนต้องทดสอบคะแนนที่ได้จากการทดสอบทุกคนรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย
5. ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548 : 183) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการเขียน (Planning)
2. การทำโครงร่างการเขียนเรื่องที่นำเสนอใจ (Drafting)
3. การทบทวน (Reviewing)
4. การปรับปรุงแก้ไข (Editing)

5. การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or publishing)

ทุกขั้นตอนในการเรียนรู้สมาชิกจะช่วยเหลือกันและกันหรือปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะแน่ใจว่างานสมบูรณ์ที่สุด การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสอนของครูการฝึกปฏิบัติกลุ่ม การฝึกโดยอิสระ การประเมินผลให้กลุ่มเพื่อน การฝึกเพิ่มเติม การทดสอบ

หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การจัดกลุ่มอ่าน (Reading group)
2. การจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ (Teams)
3. การจัดกิจกรรมพื้นฐาน (Basal related activities)
4. การจับคู่อ่าน (Partner Reading)
5. การเรียนรู้ไวยากรณ์และฝึกการเขียนเรื่อง (Story Grammar and Story Related

Writing)

6. การฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนด (Word out load)
7. การฝึกหาความหมายของศัพท์ (Word meaning)
8. การสรุปเรื่อง (Story retell)
9. การฝึกสะกดคำยาก (Spelling)
10. การตรวจสอบโดยเพื่อน (Partner checking)
11. การทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Test)
12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct instruction in reading comprehension)
13. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลา และเสนอรายงานการอ่าน (Independent writing reading and book reports)
14. การผสมผสานหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (Integrated language arts and writing)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC จะต้องมีกิจกรรมที่ 1-14 อย่างครบถ้วน เรียงลำดับความยากง่าย กำหนดระยะเวลา และมีการฝึกปฏิบัติตามจุดประสงค์อย่างชัดเจน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 77-78) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการสอน มีลำดับดังนี้

1.1 การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story grammar)

จัดทำเป็นชุดตามระดับความสามารถของนักเรียน หรือเลือกเนื้อหาประเภทเดียวกัน เช่น เป็นเรื่อง

ตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งอธิบายสถานที่ เวลา เหตุการณ์ เป้าหมายของตัวละคร และเรื่องจะจบลงแบบใด เป็นต้น

1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning student to teams) โดยครูจัดนักเรียนกลุ่มละ 2 คน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แล้วจัดกลุ่มนักเรียนเก่ง 2 คน และต่ำ 2 คน

1.3 การจัดทำใบคะแนนของนักเรียน (Team score sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคล ประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกและตารางคะแนนทดสอบ เมื่อจบบทเรียน

1.4 การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment record form) ประกอบด้วย รายชื่อนักเรียน วันที่เรียน และตารางกิจกรรมการอ่านและหลังการอ่าน

2. กิจกรรมการเรียนการสอน มีลำดับดังนี้

2.1 การนำเสนอบทเรียน (Teacher presentation) ครูนำเสนอบทเรียนโดยทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ จุดมุ่งหมายเพื่อให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง รู้ความหมายคำศัพท์ยาก โดยอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อนำคำศัพท์ไปสร้างประโยคอย่างมีความหมาย

2.2 ฝึกทำงานเป็นทีม (Team practice) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

2.2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุม (Controlled practice) ประกอบด้วย การอ่านคำศัพท์ การหาความหมายและสะกด การอ่านในใจและอ่านออกเสียง การหาคำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน การตรวจสอบกับคู่ของตน

2.2.2 ฝึกแบบอิสระ หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มโดยมีครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกทำงานตามลำพังจากการช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของผู้ร่วมทีมก่อนส่งครู แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจนอกเวลาเรียน

2.3 การทดสอบ (Testing) หลังจากเรียนจบแต่ละบทแล้วจะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน การสร้างประโยคคำศัพท์ การอ่านออกเสียงคำ ประมาณ 15-20 นาที เป็นรายบุคคล ไม่นอนุญาตให้ช่วยเหลือกัน คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีม

2.4 ตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition) ควรให้รางวัลหรือชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าความร่วมมือและความจำเป็นในทีม
ชัชวรินทร์ สุทธิรัตน์ (2552 : 192-195) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทบทวนบทเรียนหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาหรือคำศัพท์ใหม่ อธิบายการเรียน เกณฑ์การประเมินผล

ขั้นตอนที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่มดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติ ประกอบด้วย การฝึกอ่านกับเพื่อน การอ่านออกเสียง การให้ความหมายคำ การสะกดคำ และการสรุปเรื่อง

2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เมื่อจัดกิจกรรมไปได้ระยะหนึ่ง ครูจะฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล การตรวจสอบจากเพื่อน การฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม และการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล โดยการสนทนาและซักถาม อ่านออกเสียง สรุปใจความสำคัญของเรื่อง ทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง ในรอบ 1 สัปดาห์ นำคะแนนทุกกิจกรรมมารวมเป็นคะแนนของทีม ทีมใดทำคะแนนได้ถึงร้อยละ 90 ขึ้นไป ประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super teams) และคะแนนต่ำกว่าได้รับเกียรติบัตรรองลงมา

ทศนา แคมมณี (2556 : 71-72) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามลำดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนจับกลุ่ม 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน
2. ครูจัดทีมใหม่ โดยให้มีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ แต่ละทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การเขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ทีมใดได้คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “ซูเปอร์ทีม” ถ้าได้คะแนนร้อยละ 80-89 ก็ได้รับรางวัลรองลงมา
3. ครูพบกลุ่มการอ่าน ประมาณวันละ 20 นาที แข่งวัดอุปสรรคในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่า เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง หรืออาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร เป็นต้น
4. กิจกรรมหลังการอ่าน ครุนำการอภิปรายเรื่องที่อ่านโดยเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น
5. ทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนรายบุคคล และรายทีม
6. นักเรียนได้รับฝึกทักษะการอ่าน สัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น
7. นักเรียนจะได้รับชุดการสอนเขียน โดยเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ ช่วยวางแผนเขียนเรื่อง ตรวจสอบความถูกต้อง และตีพิมพ์ผลงานออกมา

8. นักเรียนจะได้การบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจ และเขียนรายงานที่อ่าน เป็นรายบุคคล ให้ผู้ปกครองตรวจสอบพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บ้านตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่ประยุกต์ใช้ในแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความมีขั้นตอนการเรียนรู้ โดย เริ่มจากครูแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ แจกวัสดุประสงค์การอ่าน นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน และประเมินผลผลงานกลุ่ม ซึ่งทุกขั้นตอนในการเรียนรู้สมาชิกจะช่วยเหลือกันและกันหรือปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะแน่ใจว่า งานสมบูรณ์ที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า เป็นการเตรียมการก่อนที่ครูจะสอนในแต่ละครั้ง จะใช้วิธีการสอนอย่างไร จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ ครบเพียงพอกับผู้เรียนหรือไม่ มีการวัดประเมินผลอย่างไร เมื่อได้เตรียมล่วงหน้าจะช่วยให้ครู มีความมั่นใจในการจัดการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 33) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำมวล ประสบการณ์สำหรับการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ

ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง (2545 : 53) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการจัดการ เรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 58) กล่าวว่า แผนการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการ เรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 10) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำวิชาหรือ กลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการจัดกิจกรรมตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และวัด ประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียน วันทนียตระกูล (2552 : 1) กล่าวว่า การวางแผนการสอนเป็นการจัดวางโปรแกรม การสอนทั้งหมดในวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนได้จัดดำเนินการเรียน การสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 204) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการจัดการ เรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ ตามจุดประสงค์การเรียนที่กำหนดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

สุภาวดี ชันบุญ (2556 : 7) ได้ให้ความหมายแผนการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือสำหรับ ครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้เรียนตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการเตรียมการสอน อย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปว่า แผนการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ มีการ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ และวัดประเมินผลเพื่อให้บรรลุผลตาม จุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีประโยชน์และผลดีกับผู้สอน อย่งยิ่ง นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวไว้ ดังนี้

โกวิท ประวาลพฤษ์ (2545 : 5) ได้กล่าวสนับสนุนให้ผู้สอนทำแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไว้ว่า “คุณภาพการศึกษาของประเทศ อยู่ที่แผนจัดการเรียนรู้ของผู้สอน” โดยให้ ความสำคัญของแผนจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ทั้งหลักสูตรและแนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้เหมาะสม
2. ผู้สอน ได้เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า
3. อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สอนที่ไม่มีประสบการณ์
4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้สอนที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา
5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
6. เป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 215) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำให้ครูผู้สอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมสอนด้วยความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

2. ทำให้การสอนมีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะครูสอนอย่างมีแบบแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน นักเรียนจะได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ ทักษะและประสบการณ์ใหม่ตามที่ครูได้วางแผนไว้

3. ทำให้สอนได้ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูต้องศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

4. ทำให้การสอน ได้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากครูต้องวางแผนอย่างรอบคอบ ใน ทุกองค์ประกอบ รวมทั้งจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

5. ทำให้ครูมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบเพื่อวัดและประเมินผล

6. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อครูและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะครูสอนด้วยความพร้อม เพราะได้เตรียมการสอนอย่างรอบคอบ เมื่อครูเกิดความพร้อมย่อมสอนด้วยความกระตือรือร้น ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ชัดเจน อันส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 16) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับสภาพของผู้เรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอน และครูที่ทำการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี เพื่อ ขอลื่อนตำแหน่งหรือระดับให้สูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2550 : 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนการสอน และวิธีเรียนที่ดี
 2. ช่วยให้ครูมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้มีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้
 3. ช่วยให้ครูทราบว่าการสอนไปในทิศทางใด สอนอะไร วิธีใด สอนอย่างไร ใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้อย่างไร และประเมินผลอย่างไร
 4. ส่งเสริมให้ครูใฝ่หาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้
 5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทน
 6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้และพัฒนาแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา
 7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน
- กล่าวโดยสรุป การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะทำให้ครูสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า และเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลได้อย่างมั่นใจ และมีประสิทธิภาพตามหลักสูตร

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีรายละเอียดที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรมของครู นักเรียนว่า ทำอะไร ใช้สื่ออะไร วัด และประเมินผลอย่างไร เพื่อส่งผลให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 321) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 125) กล่าวถึงข้อคิดเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการว่า แผนจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 4 ประการ คือ

1. มีกิจกรรมให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูผู้สอนคอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นนักเรียนให้ดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูผู้สอน พยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้นักเรียนคิด แก้ปัญหา หาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการจัดทำกิจกรรมเอง
3. เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งเน้นให้นักเรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุ อุปกรณ์สำเร็จรูป

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 213) กล่าวถึงแผนจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี ลักษณะ ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริง และมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับนักเรียนและวิชาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีความละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในการสอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

วัลลภ กันทรัพย์ (2549 : 10) กล่าวถึงแผนจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี ลักษณะ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินการไปตามจุดมุ่งหมาย
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง เป็นผู้คอย กระตุ้นให้นักเรียนคิดแก้หรือหาแนวทาง ไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เน้นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. ส่งเสริมการใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุสำเร็จรูปราคาสูง

กล่าวโดยสรุป แผนจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะที่มีกระบวนการอย่างมีระบบ มีลำดับ ขั้นตอน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ประสบการณ์ ใหม่ได้

ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูต้องศึกษาหาความรู้ในหลักสูตรให้เข้าใจอย่างละเอียด และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย นักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 ก : 52) กล่าวถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งในคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ขอบข่ายเนื้อหาสาระที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชา อะไรคือเป้าหมายสูงสุดของรายวิชา และปฏิบัติได้จริง
2. กำหนดภาระงานหรือผลงานรวบยอดประจำรายวิชา เกณฑ์การประเมิน เพื่อเป็นหลักฐาน/ร่องรอยการปฏิบัติ สำหรับยืนยันผลการเรียนรู้รวบยอดตามเป้าหมายสูงสุดของรายวิชา
3. กำหนดหน่วยการเรียนรู้รายวิชา จะต้องพิจารณาว่าการที่นักเรียนจะสามารถปฏิบัติภาระงาน/ผลงานรวบยอดตามที่ระบุไว้นั้น นักเรียนจะต้องมีองค์ความรู้ ทักษะและกระบวนการใดบ้าง จึงจะเพียงพอต่อการปฏิบัติภาระงานดังกล่าว
4. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้ จะต้องคำนึงในสิ่งต่อไปนี้ คือ
 - 5.1 สอดคล้องกับนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น
 - 5.2 ปฏิบัติได้จริง ทันสมัย ได้ความรู้ กระบวนการ เจตคติ
 - 5.3 มีความลึก กว้าง เหมาะสมกับระดับของนักเรียน
 - 5.4 น่าสนใจ
 - 5.5 เรียนรู้ง่าย
 - 5.6 สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดหาสื่อ/แหล่งการเรียนรู้
 - 5.7 เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความต่อเนื่อง
 - 5.8 สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
6. บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
7. กิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนบอกให้รู้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง อย่างไร เช่น
 - 7.1 เลือกการนำเข้าสู่บทเรียนให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ และระดับความรู้
 - 7.2 เลือกรูปแบบให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้
 - 7.3 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่ครูวางแผนไว้ได้จริง
 - 7.4 เน้นการทำงานเป็นทีม
 - 7.5 กิจกรรมการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับเวลา

- 7.6 สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและชีวิตจริง
 - 7.7 คำนึงถึงทักษะของนักเรียนในการเอาตัวรอดจากสิ่งชั่วร้ายในชีวิตประจำวัน
 - 7.8 ปฏิบัติได้จริงทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
 - 7.9 สิ่งที่เป็นกรอบแนวคิด ทฤษฎี ต้องให้นักเรียนฝึกความจำ
 - 7.10 นักเรียนมีความสามารถสรุปทเรียน เพื่อเชื่อมโยงกับทเรียนอื่น ๆ ได้
 - 7.11 ครูต้องตระหนักถึงหลักการที่ว่านักเรียนสำคัญที่สุด
 - 7.12 ครูต้องคำนึงถึงศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน
 - 7.13 ครูต้องสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ควรเลือกให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และหลากหลาย
ถ้าเป็นเนื้อหาต้องอธิบาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้
9. การวัดประเมินผล ต้องวัดประเมินผลหลาย ๆ วิธี ผสมผสานกัน เช่น การวัดผล
และการประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการเสริมสร้างศักยภาพและมุ่งให้นักเรียนมีความสามารถ
ในการประยุกต์องค์ความรู้ที่ได้ในห้องเรียนไปใช้จริง ๆ
10. บันทึกหลังสอน ครูควรบันทึกตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพราะหลักการสำคัญ
คือ การเปิดโอกาสให้ครูได้ปรับปรุง แก้ไข พัฒนา แผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย เป็นปัจจุบัน
และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 121) กล่าวถึงการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีลำดับ
ขั้นตอนต่อไปนี้
1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
 - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
 - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ตัวชี้วัด)
 - 1.3 คำอธิบายรายวิชา
 - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
 - 1.6 แผนการจัดการเรียนรู้
 2. ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ เพื่อ
 - 2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับตัวชี้วัดว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
 - 2.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
 - 2.3 นำมาเป็นแนวการจัดการเรียนรู้มาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมในการ
เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

- 3.1 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 3.2 กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา
- 3.3 สื่อการเรียนรู้และการวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.4 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร
- 3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ เช่น กระบวนการกลุ่ม

กระบวนการแก้ปัญหา 9 ประการ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กล่าวโดยสรุป การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูต้อง 1) ศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ประจำวิชา ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ 2) ศึกษารูปแบบขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) การวัดประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 298) กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย เรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (การวัดประเมินผล)

เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้ วิชา หน่วยที่สอน และสาระสำคัญ(ความคิดรวบยอดของเรื่อง) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน วัดผลประเมินผล ดังนั้นในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 213-216) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนคาบ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการเรียนรู้
4. การวัดผลและประเมินผล
5. แหล่งเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 ข : 8) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ส่วนนำ : แผนการจัดการเรียนรู้ที่ วิชา ชั้น เรื่อง จำนวนคาบ

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. ชนิดของสมรรถภาพ
4. ประสบการณ์เดิม
5. สาระการเรียนรู้
6. ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
7. สื่อการเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผล
9. กิจกรรมสืบเนื่อง/กิจกรรมเสนอแนะ

รวิวัฒน์ สิริบาล (2551 : 1) กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ครูสร้างขึ้น เพื่อความมั่นใจและความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการเตรียมการล่วงหน้า ช่วยให้ครู มีแนวทางชัดเจนในการดำเนินการช่วยเหลือแนะนำนักเรียน ควบคุมดูแลกระบวนการเรียนรู้ทั้งใน สาระการเรียนรู้ ระยะเวลา จุดประสงค์การเรียนรู้ พฤติกรรมนักเรียน เทคนิควิธี สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล แผนการจัดการที่ข้อมส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็น ระบบ ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ขึ้นภายในตัวนักเรียน องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผล

กล่าวโดยสรุป แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีองค์ประกอบ คือ สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษากล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2548 : 16) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้านเนื้อหา และทักษะต่างๆ แต่ละวิชาที่ได้จัดสอนในระดับชั้นเรียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งที่เป็นข้อเขียนและภาคปฏิบัติจริง

ศิริชัย กาญจนวาสี (2548 : 162) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

ไพโรจน์ คณะจันทร์ (2556 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคลผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วยการเรียนรู้ด้านเนื้อหา และทักษะต่างๆ ของแต่ละวิชาที่ได้จัดสอนในระดับชั้นเรียน แล้ววัดด้วยแบบทดสอบ หรือวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้น

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 59-61) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาขั้นแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ดูว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และที่จะต้องวัดแต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาให้ชัดเจน
2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบจากขั้นแรกพิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้างอย่างละกี่ข้อพฤติกรรมย่อยดังกล่าวคือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเองเมื่อกำหนดจำนวนข้อที่ตกลงจริงเสร็จแล้วต่อมาพิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบเกินไว้หัวข้อละกี่ข้อควรออกเกินไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ทั้งนี้หลักจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้วจะตัดข้อที่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออกข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องการจริง
3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบขั้นนี้จะเหมือนกับขั้นตอนที่ 2 ของการวางแผนสร้างข้อสอบแบบอิงกลุ่มทุกประการคือตัดสินใจว่าจะใช้คำถามรูปแบบใดและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเช่นศึกษาหลักในการเขียนคำถามแบบนั้นๆศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเพื่อวัดจุดประสงค์ประเภทต่างๆศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการเขียนข้อสอบของตน
4. เขียนข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางที่กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและใช้รูปแบบเทคนิคการเขียนตามที่ได้ศึกษาในขั้นที่ 3
5. ตรวจสอบข้อสอบนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้แล้วในข้อ 4 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งโดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาแต่ละข้อวัดพฤติกรรมย่อยหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าเกณฑ์หรือไม่ทำการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและด้านเนื้อหาจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คนพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้นั้นหรือไม่ถ้ามีข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ควรพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมเว้นแต่จะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองนำข้อสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสม เข้าเกณฑ์ในขั้นตอนที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบมีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบวิธีตอบจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

8. ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

9. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงนำข้อสอบที่มีคำอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์จากผลการ วิเคราะห์ในขั้นที่ 8 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป โดยเน้นรูปแบบการพิมพ์ที่ประณีต มีความถูกต้องมีคำชี้แจงที่ละเอียดชัดเจนผู้อ่านเข้าใจง่าย

กล่าวโดยสรุป การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอน คือ วิเคราะห์จุดประสงค์ กำหนดพฤติกรรมย่อย กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียน นำมาเขียนแบบทดสอบ ตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พิมพ์แบบทดสอบ ฉบับทดลอง ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพ และพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

ประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพสามารถให้ความหมายใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายเชิง เศรษฐศาสตร์ และความหมายเชิงสังคมศาสตร์

ความหมายของประสิทธิภาพ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ดังนี้

วาโร เฟิงส์วีสต์ (2546 : 42) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ เกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกพอใจว่า ถ้าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาโดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ธนพร โมราบุตร (2547 : 42 - 44) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่พึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผล พฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย(ผลลัพธ์) โดย กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

พิสุทธิ อารีราษฎร์ (2550 : 155) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ ความสามารถของสื่อในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตาม ระดับที่คาดหวังโดยการทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างสื่อและแบบทดสอบหลังเรียน

ดวงมาลา จาริชาพันธ์ (2551: 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นเลขตัวแรก และ (E_2) เป็นเลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เป็นเกณฑ์พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

วิมล เหล่าเคน (2552 : 6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม ซึ่งนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 154) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ ระดับหรือเกณฑ์ที่ประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่พึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพในระดับนั้นแล้ว การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำโดยการ ประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรม ชันสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 713) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า คือ ความสามารถอันทำให้เกิดผลในงาน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยกำหนดค่า ประสิทธิภาพเป็น (E_1/E_2) คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (Process) และประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (Product)

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

นักการศึกษากล่าวถึงการหาประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544 : 44 - 51) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของสื่อที่ สร้างขึ้นไว้ 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) ในกระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียน การสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสามารถในด้านนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่า ประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์

ช่วยสอน (CAI) บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 90/90$, $E_1/E_2 = 95/95$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมด ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้ระหว่างเรียนทุกคน
A	แทน	คะแนนเต็มของชิ้นงานหรือกิจกรรมทุกกิจกรรมร่วมกัน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้หลังเรียนทุกคน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน (B=30)
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น นักเรียน

40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียนได้เทียบกับคะแนนที่ทำได้อ่อนเรียน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ดังนี้ สมมติว่านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็มเท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้นค่าของ $E_2 = (75/90) \times 100 = 83.33\%$ ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีควมบกพร่อง)

ชัยวงศ์ พรหมวงศ์ (2545 : 494-496) ได้เสนอขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับผู้เรียนครั้งละ 1 คน โดยทดลอง 3 ครั้ง กับเด็กอ่อนปานกลางและเด็กเก่งคำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก
2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนที่เก่งปานกลางและอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น
3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม) เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30-40 คน คำนวณหาค่าประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้หลังการทดลองคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไขผลลัพธ์ที่ได้ควรจะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5%

กชกร ธิปิตติ และมานิต ยอดเมือง (2547 : 240) กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึกนิยามกำหนดไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความจำ และไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษาเพราะการเปลี่ยนพฤติกรรมคิดตามระยะเวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จไปแล้ว

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2548 : 53) กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึก นิยามตั้งเกณฑ์ดังนี้ รายวิชาที่เป็นวิชาปฏิบัติ นิยามตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 75/75$ รายวิชาที่เป็นทฤษฎี นิยามตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80/80$

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2550 : 98-103) กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า ในการเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อนวัตกรรม สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน ความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน วุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยากกว่าและอาจต้องใช้เวลาในการพัฒนามากกว่า

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพต้องพิจารณาหลายอย่าง เช่น ตัวผู้เรียน สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน ประเภทของสื่อ มีการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง พฤติกรรมย่อยหลายๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย เรียกว่า ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของสื่อในการกำหนดเกณฑ์นิยามตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะคือ 70/70 , 75/75, 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น

ดัชนีประสิทธิผล

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546 : 170) กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่คำนวณได้จะเป็นทศนิยม ซึ่งค่าทศนิยมที่ได้ ถ้ามีค่าใกล้เคียง 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อชนิดนั้นมีประสิทธิภาพมาก ข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน

ดวงมาลา จาริขานนท์ (2551 : 8) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอน เปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

วิมล เหล่าเคน (2552 : 6) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากผลการเรียนรู้

สมนึก กัททิชณี (2553 : 102) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากทีผู้เรียนได้เรียนจากสื่อ หรือนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 667) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จ ผลที่เกิดขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2556 : 157) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจน แน่นอน

กล่าวโดยสรุป ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าของตัวเลขแสดงความก้าวหน้าในการเรียน หลังจากทีผู้เรียนได้เรียนจากแบบฝึกทักษะ โดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

การหาดัชนีประสิทธิผล

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการหาดัชนีประสิทธิผลไว้ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2546 : 31-35) กล่าวถึงการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) คือ การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	หมายถึง	ค่าดัชนีประสิทธิผล
	P_1	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	หมายถึง	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือหรือไม่ เช่น ถ้าคำนวณค่า E.I. ได้ 0.6240 จะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40”

ค่า E.I. จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะอาจมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบ แสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า กระบวนการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) กล่าวว่า การวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมที่ครูผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใด ก็นำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมที่ได้ออกแบบมาแล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี คือ

1. จากการพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่าง ก่อนเรียน กับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ครูผู้วิจัยจะต้องสร้างเครื่องมือ ในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้าง เพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือคุณลักษณะที่มุ่งวัด สร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือเริ่มทดลอง ก็จะนำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่า การทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังจากเรียนเรื่องนั้นจบแล้วก็จะนำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Post-test) นำผลสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนก่อนเรียนไว้ก่อนคะแนนหลังเรียน โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือการพิจารณารายบุคคล และพิจารณารายกลุ่ม
2. จากการหาดัชนีประสิทธิผล โดยในการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของฮอฟแลนด์ (Hofland) จะใช้สารสนเทศที่ชัดเจนโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้สูตรเปลี่ยนไปดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

ค่าดัชนีประสิทธิผล จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิมแต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียน นักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม 100 ค่า E.I. จะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 สภาพของการเรียนเพื่อรอบรู้ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาคิดแปลงเพื่ออ้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตราส่วน เช่น การประเมินระหว่างการทำทดลองใช้สื่อ 2 ชนิด ผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้ คือ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คน ในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อ คือ 1.64 และการประเมินหลังใช้สื่อ คือ 2.21 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขึ้นไป ความแตกต่างของค่าคะแนนระหว่างการประเมินก่อนการใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ (คะแนนทดสอบหลังเรียน) คือ .052 ระหว่าง 2 กลุ่ม มีเพียงเล็กน้อย การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้ โดยเปลี่ยนแปลงคะแนนเป็นค่าร้อยละทั้งหมด

กล่าวได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าตัวเลขในทางสถิติที่มีการวิเคราะห์หาประสิทธิผลช่วยบอกความก้าวหน้าของนักเรียนหรือผู้เรียนหลังจากที่เรียนรู้โดยใช้สื่อหรือวิธีการต่างๆ ประเมินคะแนนทดสอบก่อนเรียนทดสอบหลังเรียนเพื่อหาแนวทางปรับปรุง พัฒนาสื่อหรือวิธีการที่ใช้เหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้น

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ทุกคนพึงปรารถนาจากปัจจัยในหลายด้าน ซึ่งก่อให้เกิดผลทางบวกตามมา แม้แต่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้านักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ก็จะสามารถทำให้ประสบผลสำเร็จ

ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษากล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

มาลินี จุฑะรพ (2546 : 138) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 300) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้นพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ

แน่งน้อย พงษ์สามารถ (2549 : 259) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ทำที่ต่อสิ่งต่างๆ 3 อย่าง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับงาน โดยตรง ลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละคน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่อยู่นอกหน้าที่การงาน

ลักขณา ศิริวัฒน์ (2549 : 132) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สมนึก กัททิษณี (2553 : 36-42) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่างๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วพอใจ ต้องการหรือคืออย่างไร

กู๊ด (Good. 1973 : 163) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพอใจเป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

วรูม (Vroom, 1990 : 90) กล่าวว่า ความพึงพอใจกับทัศนคติเป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมากจนสามารถใช้แทนกันได้โดยให้คำอธิบายความหมายของทั้งสองคำนี้ว่า หมายถึง ผลจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

คอตเลอร์ (Kotler. 1997 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้คุณค่าที่ได้รับจากการบริการกับความคาดหวังของแต่ละบุคคลก่อนที่จะใช้หรือรับบริการนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติ ทำที่หรือพฤติกรรมการแสดงออกจากความรู้สึกชอบ รัก ยินดี อิ่มเอม ที่มีต่อสิ่งเร้าที่สนองความต้องการของมนุษย์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกชอบของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถประเมินเป็นคะแนนได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆไว้หลายทฤษฎี ซึ่งมีแนวคิดดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 11) กล่าวถึงทฤษฎีและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของ Herzberg มีดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

ทฤษฎี แมวมณี (2550 : 69) กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับความต้องการทางสังคม (Affiliation or Acceptance Needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความชื่นชมจากผู้อื่น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือความภาคภูมิใจในตนเองเป็นความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุด

6. มนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองประสบการณ์ที่เรียกว่า "Peak experience" เป็นประสบการณ์ของบุคคลที่รู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง เป็นช่วงเวลา queบุคคลเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยแท้ เป็นสภาพที่สมบูรณ์ลักษณะผสมผสาน เป็นช่วงเวลาแห่งการรู้จักตนเองอย่างจะสามารถพัฒนาตนไปสู่ความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีของความพึงพอใจ เป็นการศึกษาความต้องการของมนุษย์ที่แสดงถึงความต้องการของมนุษย์ที่ไม่เท่ากัน เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และความพึงพอใจของบุคคลในสังคม

การวัดความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

เคอร์ล็อก (Kurlock. 1955 : 189–192) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามความสนใจ (Interest inventories) แบบวัดความสนใจ ประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ เหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended questionnaires) โดยให้แต่ละบุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์

เดวิส (Davis. 1964 : 160–161) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะ 1–2 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขาขอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใดถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมากก็แสดงว่าเขาสนใจเรื่องนั้นทั้งนี้เพราะคนเราขอมจำสิ่งที่ตนสนใจ ได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่สนใจ
 3. ให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ ที่กำหนดไว้
- ให้จากการศึกษาการวัดความสนใจสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกันเช่นการใช้แบบวัดความสนใจ การใช้แบบสอบถามปลายเปิดการสัมภาษณ์และการให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึก

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 66-101) ได้กล่าวว่า แบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสามารถใช้วัดความพึงพอใจได้ ประกอบด้วยชุดของข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนคำตอบหรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านได้ยาก อาจใช้วิธีสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความคิดเห็นของบุคคล

กล่าวโดยสรุป การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธี โดยการวัดจากแบบสอบถาม แบบสังเกต เพื่อให้ทราบความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กฤษณา ศิลปนรเศรษฐ์ (2553 : 138) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.79/87.25 และรูปแบบแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.86/91.13 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6446 คิดเป็นร้อยละ 64.46 และรูปแบบแผนผังความคิด มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7455 คิดเป็นร้อยละ 74.55 นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ และรูปแบบแผนผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสรุป การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิดสามารถเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการเขียนของนักเรียนได้ ดังนั้นจึงสมควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำรูปแบบทั้ง 2 นี้ไปใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

ชุติมา ปะวะโพตะโก (2553 : 71-72) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความในภาพรวมนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 9.75 ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.37 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ความก้าวหน้าของความสามารถการคิดวิเคราะห์ในภาพรวมนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.12 ความสามารถในการอ่านจับใจความ และการคิด

วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนกกาญจน์ ศรีตะวัน (2554 : 90) วิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.11/89/89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เท่ากับ 0.8147 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.47 4) ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

เกษภา ไชยวงศ์จันทร์ (2554 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 90.39/93.70 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพที่ดี ด้านผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

สติลล์ (Stalls. 1990 : 50) วิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธวิธีการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนเกรด 9 มีคะแนนทดสอบด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนเกรด 11 มีคะแนนในด้านการอ่านและการเขียนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แบรมเลตต์ (Bramlett. 1994 : 67-84) วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 198 คน จากจำนวน 6 ห้องเรียน เมื่อวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ (California Achievement Test) จากกลุ่มที่มี

ระดับความสามารถต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความพอใจในโปรแกรม CIRC

สตีเวนส์ และสลาบิน (Stevens & Slavin. 1995 : 241-262) วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสัมพันธ์ทางสังคม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์และการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

เวกา (Vega. 2001 : 995-A) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยกระบวนการคิดแล้วพูด สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้อ่านภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาแรกและภาษาที่สองที่จะช่วยส่งผลให้มีโครงสร้างทางสังคมที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับเกรด 9 โรงเรียนมัธยมศึกษาสถาปนิก เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ สังเกต การบันทึกวีดีโอ เครื่องบันทึกเสียง และข้อมูลอื่นๆ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์คือ เนื้อหาที่ใช้ในการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการคิดแล้วพูดช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความสูงขึ้น

ชมิคท์ แมรี และ กรีทเชน (Schmidt, Mary & Gretchen. 2002 : 130-140) วิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษา โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันแบบผสมผสาน CIRC ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เลดเจอร์ (Ledger. 2003 : 1587-A) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้แผนผังความคิดแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์และความมั่นใจในตนเองทางด้านวิทยาศาสตร์ และเจตคติด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนวิทยาศาสตร์ระดับเกรด 8 โดยวิธีการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกรด 8 โดยเลือกมา 3 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ชุด และแบบสอบถามปลายเปิด 2 ชุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สามารถใช้ในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 93 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 เล่ม

2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด รวม 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนชนิตา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การวัด และการประเมินผล คำอธิบายรายวิชา

1.2 ศึกษาแนวคิดหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาบทความและบทเรียน นำมาจัดทำแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ชุด ได้แก่ บทความและเรื่องสั้น

1.4 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบในด้านเนื้อหา โครงสร้างของแบบฝึกทักษะและข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วพร้อมกับแบบประเมินแบบฝึกทักษะ ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งประกอบด้วย

1.5.1 นายธรรมดา นนท์ตา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และการประเมินผลการวิจัย

1.5.2 นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล ตำแหน่งหัวหน้าวิชาการ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้

1.5.3 นางอุทัยวรรณ บำรุงภักดี ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านศรีภูมิ อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร

1.6 นำแบบฝึกทักษะที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยวิธี Likert Scale และกำหนดระดับเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด 2546 : 162) ดังนี้

ระดับ	ความหมาย
ระดับ 5 หมายถึง	มีความถูกต้องเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความถูกต้องเหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความถูกต้องเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความถูกต้องเหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความถูกต้องเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าเฉลี่ย โดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน (บุญชม ศรีสะอาด 2546 : 162) กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	ระดับเหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	ระดับเหมาะสมมาก
2.51-3.50	ระดับเหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	ระดับเหมาะสมน้อย
1.00-1.50	ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 12 ชุด ไปทดลอง (Try-out) หาคุณภาพ โดยทดลองควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการหาคุณภาพ ดังนี้

1.8.1 การหาค่าคุณภาพเครื่องมือเป็นรายบุคคล (1 : 1)

ขั้นตอนนี้ นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 จำนวน 3 คน คือ นักเรียนเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนเรียนปานกลาง 1 คน นักเรียนเรียนอ่อน 1 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยมีประเด็นที่จะต้องปรับปรุง คือ เวลาในการดำเนินกิจกรรมไม่เหมาะสม ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ชัดเจน มีการพิมพ์ผิดพิมพ์ถูกอยู่หลายจุด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ในการทดลองในครั้งต่อไป

1.8.2 การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่ม (1 : 10)

ขั้นตอนนี้ นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่แก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่ใช่กลุ่ม (1 : 1) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 จำนวน 10 คน คือ นักเรียนเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนเรียนปานกลาง 4 คน นักเรียนเรียนอ่อน 3 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยพบประเด็นปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไข คือ เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกทักษะบางชุดยังไม่เหมาะสม ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมแบบฝึกทักษะบางชุดไม่เหมาะสม ขั้นตอนดำเนินกิจกรรมในบางชุดของแบบฝึกทักษะไม่ชัดเจน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจึงนำไปใช้ทดลองภาคสนามต่อไป

1.8.3 การหาคุณภาพเครื่องมือภาคสนาม (1 : 100)

ขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินการเสมือนจริง โดยผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3

จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 89.44 /78.56

1.8.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการทดลอง และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จัดพิมพ์รูปเล่มสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานุริรัมย์ เขต 3 จำนวน 30 คน

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจากหลักสูตรสถานศึกษา

2.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรแล้วดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อ

2.4.1 สาระ

2.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

2.4.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

2.4.4 สาระสำคัญ

2.4.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4.6 กิจกรรมการเรียนรู้

2.4.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

2.4.8 การวัดผลประเมินผล

2.4.9 กิจกรรมเสนอแนะ

2.4.10 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาและข้อเสนอแนะในด้านสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลในแต่ละแผน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ ลิเคอร์ท (Likert) จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สมบูรณ์

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ควบคู่กับชุดฝึกทักษะซึ่งเป็นกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวกันแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.8 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อจับใจความและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา ตัวชี้วัด ในแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 12 แผน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต้องใช้ได้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบ การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 - 1.5.3) พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยวิธีของ โรวินล (Rovinelli) และแฮมเบลตัน (Hambletan) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (สมนึก กัททิษณี. 2551 : 221)

ให้คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
 ให้คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
 ให้คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence of Index : IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลปรากฏว่าผ่านทุกข้อ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.67 – 1.00

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องผลการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว ไปตรวจสอบหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกขึ้นไปเป็นรายชื่อ โดยนำไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเนื้อหามาแล้ว

3.7 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความยากง่ายโดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 81) และหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .20-.80 และค่าอำนาจ จำแนกรายข้อตั้งแต่ .20-1.00 ไว้ ปรากฏว่า แบบทดสอบมีความยากระหว่าง 0.32 ถึง 0.78 มีค่าอำนาจ จำแนกระหว่าง 0.32 ถึง 0.75 และทำการคัดเลือกไว้ 30 ข้อ

3.8 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.74

3.8.1 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับสมบูรณ์จำนวน 30 ข้อ นำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการ อ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี และเอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ แบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2555 : 175) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว แต่มีการวัดผลก่อนเรียน และหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 3.1 ดังนี้

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
นักเรียน	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ แทน การสอบก่อนทดลอง (Pre-test)

X แทน การทดลองใช้แบบฝึกทักษะ

T₂ แทน การทดสอบหลังทดลอง (Post-test)

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน มีขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้เข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยทดสอบก่อนทดลองสอน 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบเองใช้เวลา 60 นาที
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองด้วยตนเอง จำนวน 12 แผน แผนจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง 12 แผน จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 การดำเนินการทดลอง

แผนฯ	เนื้อหา	เวลาทำการสอน
1	บทความเรื่อง Valentine's Day	1
2	บทความเรื่อง Sport Places	1
3	บทความเรื่อง Frogs	1
4	บทความเรื่อง Taxi driver has lucky day	1
5	บทความเรื่อง The holiday I like	1
6	บทความเรื่อง Songkran Festival	1
7	บทความเรื่อง A dog save a farmer's life	1
8	บทความเรื่อง Fish	1
9	บทความเรื่อง Loy Krathong Day	1
10	บทความเรื่อง Fruits in the Market	1
11	บทความเรื่อง Baby Elephants	1

ตาราง 3.2 (ต่อ)

แผนฯ	เนื้อหา	เวลาทำการสอน
12	บทความเรื่อง My school	1
	รวม	12

4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) หลังจากการสอนครบทั้ง 12 แผน 12 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

5. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112) ของคะแนนจากการทดสอบก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้ง การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน
2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)
3. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผลการใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทดสอบคะแนนที่ (Dependent Samples t-test)

5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์ ต่อไปนี้ (สิน พันธุ์พินิจ. 2549 : 155)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 126)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 มีสูตรการคำนวณ ดังนี้
(นพพร ณะชัยพันธ์. 2552 : 279 - 280)

2.1.1 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะ

2.1.2 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\sum x}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ตามวิธีของ โรวินELLI และแฮมเบิลตัน (Rovinelli & Hambleton) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิยธนี. 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2.2 ความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.2.3 อำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของเบรนนาน (Brennan) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 106)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	n_1	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.2.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอิงเกณฑ์ ใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	f_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ (คะแนนจุดตัดเท่ากับ 24)

2.2.5 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (E.I.) โดยใช้สูตร ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 : 161)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติทดสอบสมมติฐานผลลัพธ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคู่คะแนน โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความ
มีนัยสำคัญ
D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน
N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามขั้นตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 75/75

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ปรากฏผลดังตาราง 4.1 – 4.3

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ชุด ซึ่งประเมินจากแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ แบบทดสอบรายบุคคล การประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม

เลขที่	คะแนนแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบรายบุคคลจากการประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้ และการร่วมมือในกลุ่ม												รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	300
$\sum X$	678	682	667	667	667	670	678	671	664	667	674	665	8050
\bar{X}	22.60	22.73	22.23	22.23	22.23	22.33	22.60	22.37	22.13	22.23	22.47	22.17	268.33
S	0.93	0.98	1.28	1.14	0.97	0.99	0.97	1.19	1.17	1.07	1.04	1.42	0.42

ตาราง 4.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบรายบุคคลจากการประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้ และการร่วมมือในกลุ่ม												รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
ร้อยละ	90.40	90.93	88.93	88.93	88.93	89.33	90.40	89.47	88.53	88.93	89.87	88.67	89.44

จากตาราง 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละเล่มจากคะแนน เต็ม 300 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.00 ถึงร้อยละ 90.40 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 268.33 คิดเป็น ร้อยละ 89.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบฝึกทักษะเล่มที่ 1 และแบบฝึกทักษะเล่มที่ 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.40 คิดเป็นร้อยละ 90.40 รองลงมา คือ แบบฝึกทักษะที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 คิดเป็นร้อยละ 90.93 และแบบฝึกทักษะที่ 3, 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.23 คิดเป็นร้อยละ 88.93 ดังนั้น แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.44

ตาราง 4.2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 75/75

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	ร้อยละ
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะ (E_1)	300	268.33	0.42	89.44
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2)	30	23.57	1.30	78.56

จากตาราง 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 เล่ม จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 268.33

คิดเป็นร้อยละ 89.44 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.57 คิดเป็นร้อยละ 78.56 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $89.44/78.56$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด 75/75 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ปรากฏผล ดังตาราง 4.3 – 4.4

ตาราง 4.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ อ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	30	13.63	1.96	35.05*	.000
หลังเรียน	30	23.57	1.30		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 13.63 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.956 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.57 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 1.30 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ได้ค่า t เท่ากับ 35.05 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

N	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนก่อนเรียน	ผลรวมคะแนนหลังเรียน	ดัชนีประสิทธิผล
30	30	409	707	0.6069

จากตาราง 4.4 พบว่า การคำนวณหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้สูตรดังนี้ (เฟซิฏ กิจระการ. 2544 : 31-36)

$$\begin{aligned}
 E.I. &= \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}} \\
 &= \frac{707 - 409}{(30 \times 30) - 409} \\
 &= \frac{298}{491} \\
 &= 0.6069
 \end{aligned}$$

ผลปรากฏว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.6069 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6069 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.69

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปรากฏผลดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
		\bar{X}	S	
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ	4.13	0.62	มาก
2	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน	4.50	0.57	มาก
3	คำที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.23	0.77	มาก
4	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	4.37	0.76	มาก
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายและไม่ ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.20	0.80	มาก
6	การฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น	4.33	0.60	มาก
7	กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความ สามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น	4.40	0.67	มาก
8	การให้รางวัลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และ เกิดความสุขสนุกสนานมากขึ้น	4.20	0.76	มาก
9	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการ เรียนรู้	4.20	0.84	มาก
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะ ไปพัฒนาการอ่านได้และไปใช้ประโยชน์ได้	4.37	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย		4.29	0.71	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากับ 4.50 คือ แบบฝึกทักษะมีเนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ และเหมาะกับวัยของผู้เรียน ได้ รองลงมาเป็นความพึงพอใจข้อที่ 7 มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากับ 4.40 คือ กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น และความพึงพอใจข้อที่ 4 และ 10 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 คือนักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการอ่านได้และไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนรายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 คือ แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 93 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนชนินดา อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 4 ชนิด ดังนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 เล่ม

2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน ใช้สอนแผนการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หลังจากให้นักเรียนเรียนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.32 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.32 – 0.75 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.74

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด รวม 1 ชุดจำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อทดสอบความรู้เดิม จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ในวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากแบบฝึกทักษะเล่มที่ 1-12 จำนวน 12 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยดำเนินกิจกรรมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2559 ในระหว่างการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ตรวจผลการทำแบบฝึกทักษะไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน ในวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2559

3.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หลังจากเสร็จกิจกรรมการเรียนการสอนในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2559

3.6 นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ดัชนีประสิทธิผล และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตรวจสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4.3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

4.4 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 89.44/78.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.6069 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6069 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.69
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีข้อสังเกตที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 89.44/78.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะมีการวางแผนการจัดชั้นตอนลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก การใช้ภาษาและสร้างกระบวนการอ่านที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนใช้เวลาที่เหมาะสมในการฝึกและแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้เน้นไปที่การฝึกทักษะการอ่านจับใจความ การแปลความ และการสรุปใจความช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ยึดหลักประโยชน์ของแบบฝึกทักษะที่ดีของสุวิทย์ คำมูล และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53-54) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีจะทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองเป็นแนวทางเพื่อทบทวนบทเรียน ได้ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิติมา บัวเข้ม (2553 : 71) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/76.64

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยสามารถกระตุ้นให้นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจเรื่องี่อ่านได้ถูกต้องรวมถึงมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกทักษะมีการนำเทคนิค CIRC มาประยุกต์ใช้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ

ทางการอ่านและการเขียน เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสรุปสาระสำคัญและเข้าใจ เรื่องที่อ่าน เกิดการเชื่อมโยงข้อมูล ทำให้เข้าใจในเนื้อหานั้นๆ ง่ายขึ้น ซึ่งพรพรด เจนสุวรรณ (2556 : 77) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.6069 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6069 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.69 เนื่องจากนักเรียน ได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งถือเป็นการช่วยฝึกทบทวนบทเรียน ทำให้นักเรียน เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวนิตย์ สีษาเหง้า (2553 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภูผาม่าน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า เท่ากับ 0.8333 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 83.33

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะแผนการจัดการ เรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมกับวัย มีภาพประกอบกิจกรรมทำให้เข้าใจง่าย มีกิจกรรมหลากหลาย เช่นการศึกษาคำศัพท์ การอ่านเนื้อเรื่อง การสร้างแผนที่ความคิด และการสรุปสาระสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อเรื่องที่อ่านจนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ สำเร็จตามที่คาดหวังสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดความประทับใจและพึงพอใจในการเรียนรู้ เป็นไปตามแนวคิดของสมนึก ภัททิยธนี (2553 : 36-42) ที่ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือ อารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่างๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้า นั้น แล้วพอใจ ต้องการหรือคืออย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษฎา ไชยวงศ์จันทร์ (2554 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้แบบฝึกทักษะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรสังเกตนักเรียนที่ปฏิบัติงานล่าช้า ครูควรให้นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยให้นักเรียนเก่งช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าจะทำให้ทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ

1.2 การนำเทคนิคการใช้เทคนิค CIRC มาเรียน ครูควรมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้ศึกษาประกอบการสอน

1.3 การใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละเล่ม มีกิจกรรมที่หลากหลาย ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญ เพื่อให้เสร็จได้ทันเวลาที่กำหนด

1.4 ครูควรปรับปรุงตามความพึงพอใจ 3 ด้าน จากผลสำรวจความพึงพอใจที่ได้คะแนนน้อยกว่าด้านอื่นๆ ได้แก่ การปรับเนื้อหาให้น่าสนใจ การปรับวิธีการฝึก และการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิค CIRC ในเรื่องอื่นๆ เช่น การใช้ไวยากรณ์ การใช้สำนวนต่างๆ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น การศึกษาเจตคติ ความคงทน เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยโดยใช้แบบฝึกทักษะในการแก้ปัญหากับนักเรียนในระดับอื่นๆ ที่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร ธิปัตติ และมานิต ยอดเมือง. (2547). การออกแบบผลิตภัณฑ์วัสดุหลักสูตร. อุบลราชธานี
- กชกร ธิปัตติ. (2547). การเรียนรู้กับพัฒนาการเรียนการสอน. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- กนกกาญจน์ ศรีตะวัน. (2554). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548 ก). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2548 ข). การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2549). แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 – 2553). สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2559, จาก
<http://english.obec.go.th/>
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤษณา ศิลปะนรเศรษฐ์. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
ซิเนเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กุศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกคู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค.

- เกษญา ไชยวงศ์จันทร์. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารในงานอาชีพ) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โกวิท ประวาลพุกฤษ์. (2545). การเรียนรู้มาตรฐานคุณภาพและและการประเมิน. กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- คำรณ ส้อมคำเมือง. (2548). คู่มือการวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2/1. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- จารุวรรณ ปัญญาติ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดรุดรณราชภัฏวิทยา อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.
- จิตอารมณ สวัสดิชิตัง และคณะ. (2547). กิจกรรมปฏิบัติการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด
สาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- จูไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ และบาทัน อิมสำราญ. (2547). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2545 ก). เอกสารประกอบการสอนวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2545 ข). เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8- 15.
กรุงเทพฯ : สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ :
แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ชุติมา ปะวะโพตะโก. (2553). การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ และการคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอน CIRC ร่วมกับเทคนิคแผนผัง
ความคิด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2546). การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนเครือข่าย.
พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). ภาษาไทย ม. 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครู

มืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.

คาราวรรณ แก้วศรีทอง. (2553). การ พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

(การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ดารานี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง

ตามมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

_____. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการจับใจความภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและ

การเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ดวงมาลา จาริชานนท์. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อฝึกการคิด

วิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ

คศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

และการเขียนหนังสือสำหรับครูและผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : 21 เซนจูรี่.

_____. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัดแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียน

และการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

ธารอักษร.

_____. (2551). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : 21 เซนจูรี่.

ธนัญญา พรหมกอง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี

: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ทศนา เขมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2551). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2556). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนพร โมรานุตร. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดทำน้ำดื่มสมุนไพรจากผักผลไม้ ในท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธิดา ทิพย์สุข. (2552). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC.

วิทยานิพนธ์ ศษ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นพพร ธนะชัยจันทร์. (2552). สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒนา.

นัยนา จันดาวงศ์. (2551). พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. โดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิตยา คำเอี่ยม. (2552). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน).

อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

แนนน้อย พงษ์สามารด. (2549). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : เอส เอ็ม เอ็ม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2550). พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. : ประสานการพิมพ์.

_____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2556). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2550). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. :

ประสานการพิมพ์.

บุรชัย ศรีมหานคร. (2547). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.

ประคอง ภูวงษ์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ด้านการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด
กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิ๊กซอร์. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสาธ อิศรปริดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : คลังนาโนวิทยา.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.

พิมพ์ครั้งที่ 10. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ปรีชา วันแฉ่น. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบคิดวิเคราะห์
จากบทความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ผกาศรี เข็นบุตร , นิธิอร พรอำไพสกุล และสุภัค มหาวรากร. (2552). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน
ภาษาไทย 1 เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.

เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม :
ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

_____ . (2546). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

พงนา เขียนสะอาด. (2547). การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การสอนภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พรพต เจนสุวรรณ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เพชรวิ. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน
จับใจความ โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). เพชรบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พิสุทธา อารีราษฎร์. (2550). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- เพ็ญแข คำนันต์. (2550). ผลการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัด
กิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฟ้าภูนิ วรงค์เสชา. (2552, 8 กรกฎาคม). อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ปัญหาที่ท้าทาย. เดลินิวส์. สืบค้น
เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2558, จาก <http://social.obec.go.th/node/30>.
- มาลินี จุฑารพ. (2546). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2548). การวัดผลและการสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ สาระ โน. (2550). การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- รวีวัฒน์ สิริบาล. (2551, เมษายน-มิถุนายน). “แนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้มี
คุณภาพ.”วารสารวิชาการ. 11 (2). สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2558, จาก
http://www.myfirstbrain.com/teacher_view.aspx?ID=74423.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊คพับลิเคชันส์ จำกัด.

- ราตรี นางาม. (2551). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2549). การคิด Thinking. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ลำยอง เครือคำ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความโดยใช้แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2549, 10 เมษายน). การประเมินแนวการสอนหรือแผนการสอน. 24(2) : 10.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา หาดขุนทด. (2552). การศึกษาผลการใช้แบบเรียนการ์ตูนภาพยกระดับ สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ. (2546). กรอบมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้หมวดวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรตติ้ง.
- วิมล เหล่าเคน. (2552). ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์. (2545). พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702 นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการสอน.
มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). การพัฒนาการเรียนการสอน เอกสารประกอบการพัฒนาการเรียนการสอน.
มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- _____. (2551). การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียน (Cooperative
Learning). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2551). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702 นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนา.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภกฤษ ทัศนเจริญ. (2555). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การเรียนการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สงวนศรี นริฐกิจ. (2555). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2549). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ.
- สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). รายงานผลการประเมินนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2558, จาก
<http://onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/MainSch.aspx>.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม : ภาควิชาและพัฒนา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมนึก กัททิษณี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กอสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสาน
การพิมพ์.

_____. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

_____. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์. (2547). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายการเรียนรู้
แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.

_____. (2548). เคล็ดลับวิธีคิดและวิธีสร้างนวัตกรรมสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ :
21 เซ็นจูรี่.

สมบัติ ศิริจินดา. (2549). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ 1. สุพรรณบุรี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.

สมสมร ที่ภูเวียง. (2552). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม.

สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โทน (นวลราษฎร์วิทยา) อำเภอร่องวาง
จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

เสนีย์ วิลาวรรณ. (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พัฒนาทักษะภาษามัธยมศึกษา
ปีที่ 3 เล่ม 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). รายงานการสังเคราะห์รูปแบบการจัดกระบวนการ
เรียนรู้ของครูต้นแบบ (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542).
กรุงเทพฯ : แคนดิดมีเดีย.

ลำลี รักสุทธิ. (2553). คู่มือแก้ปัญหาการสอนอ่านและการเขียนให้ได้ผลดี สอนอย่างไรให้เด็ก
อ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่องและเขียนเป็น. กรุงเทพฯ :
ธนัชการพิมพ์.

- สุชานาด ยอดอินทร์. (2549). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาพิเศษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักการและวิธีสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัตรา หล้าปาวงศ์. (2547). การใช้แบบฝึกเพื่อปรับปรุงการคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาและการสอนประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. _____ . (2549). กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. _____ . (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถวิทย์ มูลคำ. (2551). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุภาวดี ชันบุญ. (2556). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เสนีย์ วัลลาวรรณ. (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พัฒนาทักษะภาษามัธยมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อนงค์ ดอนโตกสูง. (2546). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อรุณวรรณ อรุณโรจน์. (2555). ผลการใช้แบบฝึกโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อรุณี พงษ์ไพบูลย์. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อรนุช ลิมตศิริ. (2551). หลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2550). หลักการสอน. (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อภิญา วงศ์กลิ่นกรุด. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้ หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). แนวปฏิบัติกระบวนการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ : บুদ্ধพอยท์.
- Bramlett, B. K. (1994). "Implementing Cooperative learning : A Field Study Evaluating Issues for School-based Consultants," *Journal of School Psychology*. 32(1) : 67-84.
- Davis, F. B. (1964). *Educational Measurement and Their Interpretation*. California : Wadsworth Publishing Co.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : Mc Graw-Hill.
- Kurlock, E. B. (1955). *Adolescent Development*. New York : McGraw-Hill.
- Ledger, A. F. (2003, November). "The Effects of Collaborative Concept Mapping on the Achievement Science Self-Efficacy and Attitude toward Science of Female Eighth Grade Student," *Dissertation Abstracts International*. 64(5) : 1587-A

Schmidt, R. J., Mary, S. R. & Gretchen, G. G. (2002, May-June), "Reading Instruction in the Inclusion Classroom : Research-Based Practices," **Remedial and Special Education**. 23(3) : 130-140.

Steals, M. H. (1990, November). "Development to an Adapted Cooperative learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English/Language Rats Pairing Program, **English Language Arts**. 5 : 51.

Stevens, R. J. & Slavin, R. E. (1995). "The Cooperative Elementary School : Effects on Students' Achievement, Attitudes and Social Relations," **American Educational Research Journal**. 32(2) : 321-351.

Vega, L. F. (2001, September). English Language Learners Developing Reading Comprehension Skills through Think-alouds," **Dissertation Abstracts International**. 62(03) : 995-A.

Vroom, V. H. (1990). **Manage people not personnel : Motivation and performance appraisal**. Boston : Harvard Business School Press.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ชุดที่ 1)
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนที่ 1)
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้
การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เล่มที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น
เรื่อง Valentine's Day

นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร

โรงเรียนชนินดา

อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่มที่ 1 การอ่านจับใจความสำคัญเรื่องสั้น เรื่อง Valentine's Day เล่มนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสริมทักษะ การเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความ ทำความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนสามารถค้นพบความรู้ จากการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ทำให้เข้าใจได้ง่าย กระตุ้นให้เกิดความ สนใจ สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาในส่วนของ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดศักยภาพสูงสุด

แบบฝึกทักษะเล่มนี้ ได้ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถจับประเด็นเรื่องที่อ่าน ได้อย่างเหมาะสม เข้าใจความหมายของคำ ลำดับเหตุการณ์ สรุปสาระสำคัญเรื่องที่อ่านได้

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่มที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น เรื่อง Valentine's Day เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการ นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

จิราภรณ์ แก้วอรสาร

สารบัญ

	หน้า
เรื่อง	
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจง	ค
คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับครูผู้สอน	ง
คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน	จ
จุดประสงค์การเรียนรู้	ฉ
แบบทดสอบก่อนเรียน	1
ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ	2
ใบความรู้เรื่อง บทความเรื่อง Valentine's Day	3
แบบฝึกทักษะที่ 1 การอ่านจับใจ (เรียงลำดับเหตุการณ์)	4
แบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ	6
แบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย	8
แบบทดสอบหลังเรียน	11
ภาคผนวก	12
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน	13
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 การอ่านจับใจ (เรียงลำดับเหตุการณ์)	14
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ	16
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย	18
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	21
บรรณานุกรม	22

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งหมด 12 เล่ม

2. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

- เล่มที่ 1 การอ่านจับใจความ เรื่อง Valentine's Day
- เล่มที่ 2 การอ่านจับใจความ เรื่อง Sport Places
- เล่มที่ 3 การอ่านจับใจความ เรื่อง Frogs
- เล่มที่ 4 การอ่านจับใจความ เรื่อง Taxi driver has lucky day
- เล่มที่ 5 การอ่านจับใจความ เรื่อง The holiday I like
- เล่มที่ 6 การอ่านจับใจความ เรื่อง Songkran Festival
- เล่มที่ 7 การอ่านจับใจความ เรื่อง A dog save a farmer's life
- เล่มที่ 8 การอ่านจับใจความ เรื่อง Fish
- เล่มที่ 9 การอ่านจับใจความ เรื่อง Loy Krathong Day
- เล่มที่ 10 การอ่านจับใจความ เรื่อง Fruits in the Market
- เล่มที่ 11 การอ่านจับใจความ เรื่อง Baby Elephants
- เล่มที่ 12 การอ่านจับใจความ เรื่อง My school

3. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีส่วนประกอบ ดังนี้

- 3.1 ชื่อชุดแบบฝึกทักษะ
- 3.2 คำนำ
- 3.3 สารบัญ
- 3.4 คำชี้แจง

3.5 คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับครูผู้สอน

3.6 คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน

3.7 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.8 แบบทดสอบก่อนเรียน

3.9 ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

3.10 ใบความรู้เรื่อง บทความเรื่อง Valentine's Day

3.11 แบบฝึกทักษะที่ 1 การอ่านจับใจ (เรียงลำดับเหตุการณ์)

3.12 แบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ

3.13 แบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย

3.14 แบบทดสอบหลังเรียน

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 การอ่านจับใจ (เรียงลำดับเหตุการณ์)

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

บรรณานุกรม

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับครูผู้สอน

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่มที่ 1 เรื่อง Valentine's Day ครูผู้สอนควรปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ครูควรศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ และอ่านคำชี้แจงของแบบฝึกทักษะที่ 1 – 3 ให้เข้าใจอย่างละเอียด
2. ครูควรเตรียมแบบฝึกทักษะให้พร้อมและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน
3. ครูควรอธิบายขั้นตอนการทำแบบฝึกทักษะให้นักเรียนฟังจนเข้าใจ
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 5 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้และความพร้อมของนักเรียน แล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1 – 3 โดยเขียนคำตอบลงในแบบฝึกทักษะที่ครูแจก แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อประเมินผลการเรียน
6. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 5 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
7. ครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ช่วยเหลือในการทำแบบฝึกทักษะของนักเรียน และให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะด้วยความซื่อสัตย์ และความตั้งใจ โดยไม่ดูเฉลยก่อนการทำแบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบ เมื่อทำเสร็จแล้วจึงให้ตรวจคำตอบจากเฉลยได้

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่มที่ 1 เรื่อง Valentine's Day นักเรียนควรปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 5 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้และความพร้อมของนักเรียน แล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
2. นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ และอ่านคำชี้แจง พร้อมกับศึกษาตัวอย่าง ให้เข้าใจอย่างละเอียด
3. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1-3 ตามลำดับ โดยเขียนคำตอบลงในแบบฝึกทักษะที่ครูแจก
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 5 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้และเปรียบเทียบคะแนนหลังจากที่ได้ศึกษาแล้ว
5. นักเรียนต้องทำแบบฝึกทักษะด้วยความซื่อสัตย์ และมีความตั้งใจ โดยไม่ดูเฉลยก่อนการทำแบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบ
6. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้วจึงตรวจคำตอบจากเฉลย

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่มที่ 1 เรื่อง
Valentine's Day แล้ว นักเรียนสามารถ

1. ด้านความรู้

- 1.1 รู้และเข้าใจความหมาย และขั้นตอนการอ่านจับใจความ
- 1.2 รู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้
- 1.3 รู้และเข้าใจเนื้อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 2.1 เลือกเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่างที่มีความหมายถูกต้อง และฝึกอ่านได้อย่างถูกต้อง
- 2.2 อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้
- 2.3 สรุปสาระสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 2.4 เรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้
- 2.5 ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3.1 มีการวางแผนขั้นตอนในการทำงาน
- 3.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
- 3.3 มีวินัยในการทำงาน
- 3.4 มีมารยาทในการอ่าน
- 3.5 มีความซื่อสัตย์

แบบทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
การอ่านจับความ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง Valentine's Day

Instruction Choose the best answer. (5 point) เลือกคำตอบที่ถูกต้อง(5 คะแนน)

1. Who is Valentine?

a. A Christian Saint.	b. A Christian Pilgrim.
c. A Christian Monk.	d. A Christian Lord.

2. Where did Valentine's Day occur?

a. in America.	b. in Russia.
c. in Italy.	d. in England.

3. When was Lupercalia festival?

a. 13th February	b. 14th February
c. 15th February	d. 16th February

4. When did St. Valentine die?

a. 13th February.	b. 14th February.
c. 15th February.	d. 16th February.

5. Who can you give Valentine's card?

a. boyfriend or girlfriend.	b. parents.
c. teacher.	d. all the above.

ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง พื้นฐานการอ่านจับใจความ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่อง ที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่ น่าสนใจตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความสำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้าเป็นแก่นของย่อ หน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประ โยคอื่นๆ ในย่อหน้านั้นหรือเป็นประ โยคที่ สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อความของประ โยคอื่นออกหมด หรือ สามารถเป็นใจความหรือประ โยคเดี่ยวๆ ได้ โดยไม่ต้องมีประ โยคอื่นมาประกอบในแต่ ละย่อหน้าจะมีประ โยคใจความสำคัญเพียงประ โยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประ โยคลักษณะของใจความสำคัญ

ใจความสำคัญมีลักษณะ ดังนี้

1. ใจความสำคัญเป็นข้อความที่ทำหน้าที่คลุมใจความของข้อความอื่นๆ ในตอน นั้นๆ ได้หมด ข้อความนอกนั้นเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น
2. ใจความสำคัญของข้อความหนึ่งๆ หรือย่อหน้าหนึ่งๆ ส่วนมากจะมีเพียง ประการเดียว
3. ใจความสำคัญส่วนมากมีลักษณะเป็นประ โยค อาจจะเป็นประ โยคเดี่ยวหรือ ประ โยคซ้อนก็ได้ แต่ในบางกรณีใจความสำคัญไม่ปรากฏเป็นประ โยค เป็นเพียง ใจความที่แฝงอยู่ในข้อความตอนนั้นๆ
4. ใจความสำคัญที่มีลักษณะเป็นประ โยคส่วนมากจะปรากฏอยู่ต้นข้อความการ พิจารณาใจความสำคัญ

ใจความสำคัญจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งของข้อความดังต่อไปนี้

1. ใจความสำคัญที่ปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้า ดังนี้

1.1 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งต้นของย่อหน้าและมีรายละเอียดวางอยู่ใน

ตำแหน่งถัดไป

1.2 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งท้ายของย่อหน้า โดยกล่าวถึงรายละเอียด

ต่างๆอย่างคลุมๆไว้ก่อนในตอนต้น

1.3 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งต้น และท้ายย่อหน้า มีรายละเอียด

อยู่ตรงกลาง

1.4 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งกลางย่อหน้ามีรายละเอียดอยู่ตอนต้นกับ

ตอนท้าย

2. อ่านจับใจความสำคัญที่ปรากฏอยู่ในหลายๆย่อหน้า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญแบบนี้มีหลักสำคัญของการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 อ่านอย่างคร่าวๆ พอเข้าใจ

2.2 อ่านให้ละเอียด

2.3 อ่านแล้วถามตัวเองว่า เรื่องนี้ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำใหม่

อนึ่งการตั้งคำถามไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทั้งหมด อาจจะเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของงาน

เขียน เช่น เรื่องอะไร ใครเป็นผู้เขียน ความว่าอย่างไร

3. รวบรวมคำตอบจากข้อ 2.3 มาเรียบเรียงให้สละสลวย และมีความเหมาะสม

ตามลำดับความสำคัญของเนื้อความ

ใบความรู้ที่ 1.2 บทความเรื่อง Valentine's Day

Instructions Read the passage. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ พร้อมจับประเด็นสำคัญ

Valentine's Day

More than 2,000 years ago, there was a festival in Rome every year on 15th February called "Lupercalia". The Christians later changed the name of the festival to honor a Christian Saint named Saint Valentine, and changed the date to 14th February, the day Saint Valentine died. It was believed to be the date when the bird first began to mate after the winter season and for that reason they kept the holiday in honor of love.

Valentine's Day is a special day when every boy can say "I love you" to his girlfriend. It's also the day when children gave valentine card to all their friends, parents and teachers. A husband gives his wife a lovely card or a bouquet of flowers or a bag of candy.

Valentine cards are usually made of red and white paper in the shape of heart with poem inside. On Valentine's Day every classroom has a Valentine Party. The Cupid with his arrows is the symbol of a Valentine's.

บัตรคำ

Festival

Honor

Bouquet

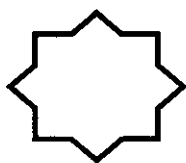
Arrows

Cupid

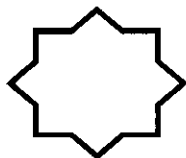
Symbol

แบบฝึกทักษะที่ 1 การจับใจความ

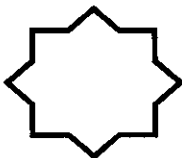
Instruction Write number in the box. (5 points) ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์
จากเรื่อง Valentine's Day โดยใส่หมายเลข 1 – 5 หน้าข้อความ (5 คะแนน)

A. When every boy can say "I love you" to his girlfriend.

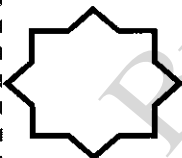
B. It was believed to be the date when the bird first began to mate.

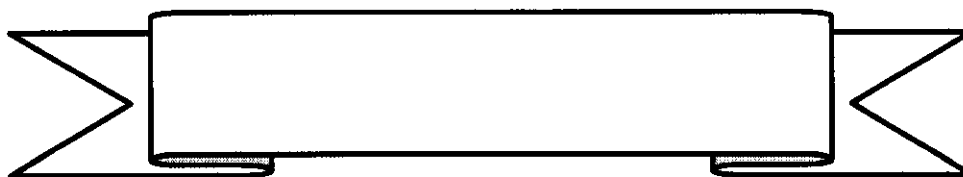
C. Changed the date to 14th February, the day Saint
Valentine died.

D. There was a festival in Rome every year on 15th February
called "Lupercalia".

E. the Cupid with his arrows is the symbol of a Valentine's.

แบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ

Instruction : Write “T” for the correct statements and “F” for the incorrect statements.

(5 points) ให้นักเรียนเขียน “T” หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก และเขียน “F” หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด เรื่อง Valentine’s Day ให้ได้ใจความสมบูรณ์ (5 ข้อ 5 คะแนน)

(.....)

1. More than 2,000 years ago on 15th February was called “Valentine’s”.

(.....)

2. A husband gives his wife a lovely card.

(.....)

3. Later the Christians changed the name.

(.....)

4. Valentine’s Day is special day.

(.....)

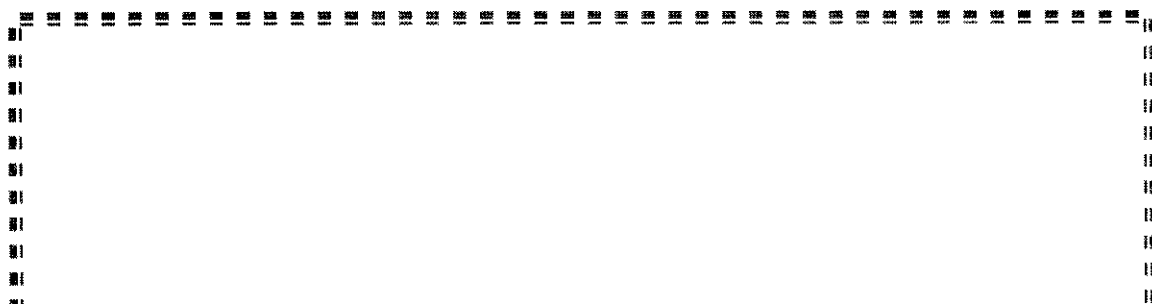
5. Valentine’s cards made of yellow and white paper.

แบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย

Instruction Meaning of the vocabulary. (5 points) ให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้ (5 คะแนน)

1. Festival =
2. Symbol =
3. Cupid =
4. Honor =
5. Arrows =

Good luck

แบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
การอ่านจับความ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง Valentine's Day

Instruction Choose the best answer. (5 point) เลือกคำตอบที่ถูกต้อง(5 คะแนน)

1. Who is Valentine?

a. A Christian Saint.	b. A Christian Pilgrim.
c. A Christian Monk.	d. A Christian Lord.

2. Where did Valentine's Day occur?

a. in America.	b. in Russia.
c. in Italy.	d. in England.

3. When was Lupercalia festival?

a. 13th February	b. 14th February
c. 15th February	d. 16th February

4. When did St. Valentine die?

a. 13th February.	b. 14th February.
c. 15th February.	d. 16th February.

5. Who can you give Valentine's card?

a. boyfriend or girlfriend.	b. parents.
c. teacher.	d. all the above.

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
การอ่านจับความ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง Valentine's Day

ก่อนเรียน Pre - test	
ข้อ	เฉลย
1	a
2	c
3	c
4	b
5	d

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 การจับใจความ

Instruction Write number in the box. (5 points) ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์
จากเรื่อง Valentine's Day โดยใส่หมายเลข 1 – 5 หน้าข้อความ (5 คะแนน)

4

A. When every boy can say "I love you" to his girlfriend.

3

B. It was believed to be the date when the bird first began to mate.

2

C. Changed the date to 14th February, the day Saint
Valentine died.

1

D. There was a festival in Rome every year on 15th February
called "Lupercalia".

5

E. the Cupid with his arrows is the symbol of a
Valentine's.

แบบฝึกทักษะที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ

Instruction : Write “T” for the correct statements and “F” for the incorrect statements.

(5 points) ให้นักเรียนเขียน “T” หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก และเขียน “F” หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด เรื่อง Valentine’s Day ให้ได้ใจความสมบูรณ์
(5 ข้อ 5 คะแนน)

(...T...)

1. More than 2,000 years ago on 15th February was called “Valentine’s”.

(...T...)

2. A husband gives his wife a lovely card.

(...F...)

3. Later the Christians changed the name.

(...T...)

4. Valentine’s Day is special day.

(...F...)

5. Valentine’s cards made of yellow and white paper.

แบบฝึกทักษะที่ 3 การแปลความหมาย

Instruction Meaning of the vocabulary (5 points) ให้นักเรียนค้นหาความหมายของ

คำศัพท์

ต่อไปนี้ (5 คะแนน)

1. Festival = เทศกาล
2. Symbol = สัญลักษณ์
3. Cupid = กามเทพ
4. Honor = เกียรติยศ
5. Arrows = ลูกศร

Good luck

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การอ่านจับความ

เรื่อง Valentine's Day.

หลังเรียน Post - test	
ข้อ	เฉลย
1	a
2	c
3	c
4	b
5	d

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). แนวทางการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เฉลิม ทองนวล. (2554). คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด – แบบฝึกทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี.

ชญญา พลอนันต์ และขวัญฤดี พลอนันต์. (2550). การศึกษาและการจัดการความรู้. กรุงเทพฯ : ขวัญข้าว.

ไพพรรณ อินทนิล. (2546). ประเภทการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

แผนการจัดการเรียนรู้

(แผนที่ 1)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การอ่านเพื่อจับใจความ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้เสริม

แผนการเรียนรู้ที่ 1/12

เรื่อง Valentine's Day

เวลา 1 ชั่วโมง

จัดการเรียนรู้โดย นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร วันที่สอน.....เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

การฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านเป็นการทำความเข้าใจความหมายของ คำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ ตลอดจนลำดับเหตุการณ์สรุปสาระสำคัญแปลความหมาย จะทำให้ ผู้อ่านเกิดทักษะและสามารถนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ข้อ 4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบท

สนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 ข้อ 2 ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและ

ชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ของเจ้าของภาษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

แสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่

อ่านด้วยการพูดหรือเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่อง Valentine's Day ได้
2. นักเรียนสามารถ สรุปสาระสำคัญจากเรื่อง Valentine's Day ได้
3. นักเรียนสามารถแปลความหมายจากเรื่อง Valentine's Day ได้

สาระการเรียนรู้

บทอ่านเรื่อง Valentine's Day

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูแนะนำการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ซึ่งประกอบด้วยบทบาทหน้าที่การทำกิจกรรมกลุ่ม แจกจุดประสงค์และเกณฑ์การให้รางวัล ดังนี้ กลุ่มที่ได้คะแนนรวม 90% จะได้รับรางวัลเหรียญทอง กลุ่มที่คะแนนรวมระหว่าง 80-89% จะได้รับรางวัลเหรียญเงิน
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยให้คนเรียนเก่งจับคู่กับคนเรียนอ่อน
3. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง Valentine's Day ว่า เมื่อนักเรียนอ่านจบ นักเรียนสามารถจำเนื้อเรื่องได้ ทราบความหมายของคำ จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์ที่สำคัญได้

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูอภิปรายซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน ว่านักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภทใด เพราะเหตุใด
2. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่โดยใช้บัตรคำ คำศัพท์ใหม่นี้
3. นักเรียนอ่านคำศัพท์ใหม่พร้อมกันทั้งห้องและครูทำการสุ่มถามความหมายของคำศัพท์พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่ทราบ
4. นักเรียนอ่านออกเสียง เรื่อง Valentine's Day กับคู่ของตนและเพื่อนร่วมกลุ่มโดยสลับกันอ่านให้กันฟัง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขการอ่านให้ถูกต้อง
5. นักเรียนและครูอภิปรายซักถามเกี่ยวกับตัวละครและเหตุการณ์ที่สำคัญในเรื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1
2. ทำกิจกรรมที่ 1 การจับใจความ ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง โดยใส่ตัวเลขในวงเล็บหน้าข้อความ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
3. ทำกิจกรรมที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
4. ทำกิจกรรมที่ 3 การแปลความหมาย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. นักเรียนแต่ละคนตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง โดยตรวจดูแบบฝึกทุกกิจกรรมว่าทำสำเร็จ ถูกต้องเรียบร้อยหรือไม่
2. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยใช้แบบบันทึกประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลงานกลุ่ม

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง Valentine's Day
2. นักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน
3. ครูตรวจให้คะแนนแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละคนและนำคะแนนชุดฝึกของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม
4. ครูมอบรางวัลและชมเชยสำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์และให้กำลังใจสำหรับกลุ่มที่ได้ไม่ถึงเกณฑ์
5. ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับชุดฝึกและแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งเสนอแนะจุดเด่นจุดด้อยของงาน

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค CIRC บทความเรื่อง

Valentine's Day

2. บัตรคำ
3. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 1 การจับใจความ
4. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 2 การสรุปสาระสำคัญ
5. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 3 การแปลความหมาย
6. แบบทดสอบ
7. แบบบันทึกคะแนนชุดฝึกกลุ่ม
8. แบบบันทึกคะแนนทดสอบ
9. แบบบันทึกประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม
10. แบบบันทึกประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. ตรวจสอบชุดฝึกทักษะกลุ่ม ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-3
2. ตรวจสอบแบบทดสอบเป็นรายบุคคล
3. ประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม
4. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

เครื่องมือวัด

1. ชุดฝึกทักษะกลุ่มที่ 1 กิจกรรมที่ 1-3
2. แบบทดสอบรายบุคคล จำนวน 5 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนชุดฝึกทักษะกลุ่ม
4. แบบบันทึกคะแนนทดสอบ (รายบุคคล)
5. แบบบันทึกประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม
6. แบบบันทึกประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน

1. ปฏิบัติกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-3
2. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
3. ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน
(นายพัลลภ อติชาติ)

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม	แบบฝึกทักษะชุดที่ 1			
	กิจกรรมที่ 1 5 คะแนน	กิจกรรมที่ 2 5 คะแนน	กิจกรรมที่ 3 5 คะแนน	รวม 5 คะแนน
1.				
2.				
3.				
4.				
รวม				
เฉลี่ย				

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบบันทึกคะแนนชุดฝึกทักษะกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม.....ครั้งที่.....

ที่	รายชื่อสมาชิก	5 คะแนน
1.		
2.		
3.		
4.		
	รวม	

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบบันทึกประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม.....ครั้งที่.....

รายชื่อสมาชิก	พฤติกรรมที่สังเกต					
	การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	การแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังผู้อื่น	การให้กำลังใจและสนับสนุนความคิดเห็นเพื่อน	ความตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม	ทำงานเสร็จตรงเวลา	รวม 5 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่ปรากฏ

➤ นักเรียนปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	คะแนน
➤ นักเรียนปฏิบัติเป็นบางครั้ง	2	คะแนน
➤ นักเรียนปฏิบัติให้เห็น (1 ครั้ง)	1	คะแนน
➤ นักเรียนไม่ปฏิบัติเลย	0	คะแนน

ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.50-3.00 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมาก
	1.50-2.49 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
	1.00-1.49 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ระดับคุณภาพ.....

(ลงชื่อ).....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
คะแนนเต็ม 30 คะแนน
2. นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อ 00 How are you?

- a. Ok
- b. I am fine
- c. Good
- d. Hello

ข้อ	A	B	c	d
00	X			
01				
02				
03				
04				

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. Many people think that the typical North American consists of fast food hamburgers, hot dogs, French fries, pizza, fried chicken, and so on. It also includes convenience foods, usually frozen or canned, and junk food – candy, cookies, potato chips, and other things without much nutritional value.

How are candy, cookies, potato chips similar?

- a. They do not take time to cook.
- b. They are all fast food.
- c. They do not have much nutrition.
- d. They are frozen food.

2. What does the highlighted word “It” (line2) refer to?

- a. fast food
- b. convenience food
- c. frozen and canned food
- d. typical North American diet

3. My daughter is in the cast of a theatre restaurant that performs mystery plays. While the shows are quite entertaining, the food leaves a lot to be desired. Near the end of the play, each member of the audience submits a form, answering the question, “who do you think the murderer is and why?” It must be the cook, “wrote one patron.” “He tried to poison the rest of us too.”

The expression “in the cast of” means.....

- a. serving food at
- b. wearing a uniform for
- c. one of the performers in
- d. the manager of

4. Before the end of the performance, the audience is asked to.....
 - a. criticize the acting
 - b. recommend improvements
 - c. evaluate the food's quality
 - d. guess who the murder is
5. The phrase "the rest of us" refers to.....
 - a. the actors
 - b. other cooks
 - c. the audience
 - d. restaurant employees

6. Swimming is a great exercise. It's healthy, fun, and relaxing. Because swimming is a low – impact sport, people can enjoy participating in this activity without fear of injury to bones or muscles.

Jogging, a high – impact activity can be harmful for some people. I Know this from personal experience. Last year while

I was jogging, I injured my tight knee. I didn't go jogging anymore. After a painful month of recovery. I stopped running and switched to water sports. I'm now considering jogging the swimming team at my health club and competing in races. Staying fit should be fun.

What is NOT true according to the passage?

- a. The writer has already stopped to the passage.
- b. The writer has won several swimming races.
- c. It took the writer a month to recover from injury.
- d. Swimming is safer than jogging.

Direction: Complete the following passages by choosing the best answer.

อ่านบทอ่านต่อไปนี้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้ข้อความสมบูรณ์ (7-10)

There are emergency medical/nursing services at Heathrow and Gatwick. At Heathrow they're in the Queen's building. At Gatwick they're in the International Arrivals hall. ___ 7 ___ are staffed 24 hours a day by nurses. You should ask your airline if you need special help. All terminals at Heathrow and Gatwick are fitted with lifts, slopes and special toilets. An airport information desk will help you in an ___ 8 ___. There are ___ 9 ___ at all terminals at both Heathrow and Gatwick where young children can be fed or changed in comfort. Trained children's nurses are ___ 10 ___ to help if you need it, except in Terminal 3 at Heathrow.

7.	a. Both	b. Neither	c. Either	d. None
8.	a. Imitation	b. emigration	c. immediacy	d. emergency
9.	a. accommodations	b. nurseries	c. hostels	d. cots
10.	a. purposed	b. available	c. profitable	d. beneficial

Read the label below and choose the best answer. (11 – 12) อ่านฉลากแล้วตอบคำถาม

- Take two tablets with water, followed by one tablet every eight hours, as required.
- For maximum night time and early morning relief take two tablets at bedtime.
- Do not exceed six tablets in twenty-four hours.
- For children six to twelve years old, give half the adult dosage.
- For children under six years old, consult your physician.
- Reduce dosage if nervousness, restlessness or sleeplessness occurs.

11. The label on this medicine bottle clearly warn not to take more than _____
- six tablets a day
 - eight tablets a day
 - three tablets a day
 - twenty-four tablets a day
12. We can infer by this label that _____
- the medicine is a liquid
 - one may not take this medicine before going to bed
 - children may take the same dosage that adults take
 - the medicine could cause some people to feel nervous

Directions : Read the following passages and choose the best answer. อ่านบทความแล้วตอบ

คำถาม(13-22)

As the summer sun sent scattered rays through the maple and oak leaves overhead, the young deer stood frozen, making it almost impossible for the hikers to see her.

13. In the above passage, the word “frozen” means _____.
- very cold
 - visible
 - not moving
 - not melted

The Chang family went to see their friends, the Browns. “Where do they live?”, asked Mr. Chang. “They live on the fourth floor,” said Mrs. Chang. They took the elevator upto their friends’ floor.

14. The main idea is “_____”
- The Browns went out.
 - The Browns took the elevator up.
 - The Chang lived on the fourth floor.
 - The Chang went to the Browns’ home.

The one thing to do in an emergency is _____. See what is wrong and then say it, “There’s an accident on B street; there’s a fire at 562 Avenue J; there’s a fire on the third floor at 620 Worth Street.” Give information that can help take care of the emergency.

15. The missing words are “_____.”

- a. to call for help
- b. to stay outside the building
- c. to take the elevator down
- d. to jump down from the window

Nick is now the owner of a very large business company, but as a boy he used to work in a small shop. It was his job to repair bicycles and at that time he had to work fourteen hours a day. He saved money for years and he bought a small work-shop of his own. During the war Nick made spare parts for airplanes. At that time he had two helpers. By the end of the war, the small work-shop had become a large factory which employed seven hundred and thirty people. Nick is very proud to tell the public about his early years and the long road to success.

16. Which of these proverbs suits the story?

- a. All is not gold that glitter.
- b. Make hay while the sun shines,
- c. Rome was not built in a day.
- d. You can’t get blood out of a stone.

17. At the end of the war how many employees did Nick have?

- a. 2
- b. 100
- c. 700
- d. 730

Many people are worried that television has caused a lot of effects on American children. For one thing, some teachers feel the television has taken away the child's abilities to learn mental pictures. As a result, children cannot understand a simple story without seeing pictures. Secondly, too much TV tends to cause children to withdraw from real-life experience. Thirdly, they cannot understand the frustration of learning. Finally, the most serious result is the impact of television violence on children who have thought of it as everyday thing.

18. What is the best title for this passage?

- a. American Children
- b. Educational Television
- c. The Effects of Television
- d. The Reasons for Watching Television

19. How many bad effects of TV are written in the passage?

- a. 2
- b. 3
- c. 4
- d. 5

Thai Herbs and Spices Mint is found in warm parts of Asia. In Thailand it is grown widely for use as a herb and as a spice. It is a hardy perennial with branching stems, growing along the ground. It has a strong smell. It has the property of helping to expel wind. A drink made from the leaves helps digestion. The mint leaves have a cool hotness when eaten. It helps perspiration and thus cools the body.

Mimosa is a plant in the legume family which helps improve the soil it grows in. It is often grown as hedges, providing as "edible hedge" for the family. It can grow as tall as 10 meters. Its leaves are small and can cure diarrhea. The leaves can also help stop bleeding and heal a wound. The seeds can help get rid of parasite worms.

20. _____ can help stop losing blood when you have a cut.

- a. The mimosa leaves
- b. The mint leaves
- c. The mint stems
- d. The mimosa seeds

21. What is mint used in Thailand?

- a. It is used as edible hedge.
- b. It is used as a herb and a spice.
- c. It is used to help improve the soil.
- d. It is used to cure diarrhea and get rid of worms.

22. Which is the characteristic of mimosa?

- a. It is found in warm parts of Asia and Thailand.
- b. It helps perspiration and thus cools the body.
- c. It grows along the ground and has a strong smell.
- d. It is often grown as hedges, as tall as 10 meters.

Direction : Read the sentence and choose the correct answer . (23 – 30) เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

23. A dog is bigger than a mouse, but smaller than an elephant.

- a. A dog is very big.
- b. A dog is the biggest.
- c. A dog is smaller than a mouse.
- d. An elephant is bigger than a dog.

24. Sandy is English but Teresa isn't; she's American.

- a. Teresa is English.
- b. Sandy isn't English.
- c. Sandy isn't American.
- d. Teresa and Sandy aren't English.

25. He is the oldest man in the world.
- Many men are older.
 - He's older than some other men.
 - He is not as old as my grandmother.
 - There are no older men than him anywhere.
26. You can't come without a ticket.
- You mustn't go with a ticket.
 - You cannot buy a ticket outside.
 - You don't need a ticket to come.
 - You can come if you have a ticket.
27. Andrea is looking after the children.
- She is taking care of the children.
 - The children are in front of her.
 - She is looking at the children.
 - She can see the children.
28. They only have one car for the family.
- They only like cars.
 - They have a big family.
 - They do not have two cars.
 - They do not like any other cars.
29. What does Edward like?
- How is he?
 - Does she like Edward?
 - Does he look like Edward?
 - What are his favorite things?
30. He hopes to go home, but he may go to work.
- He's allowed to go to work.
 - It is possible that he will go to work.
 - He'll be at home before the office.
 - He always goes home after work

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. c	2. d	3. c
4. d	5. c	6. b
7. a	8. d	9. b
10. b	11. a	12. d
13. c	14. d	15. a
16. c	17. d	18. c
19. c	20. a	21. a
22. d	23. d	24. c
25. d	26. d	27. a
28. c	29. d	30. b

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน
ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการความเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ					
2	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน					
3	คำที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน					
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายและไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
6	การฝึกบ่อยๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น					
7	กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น					
8	การให้รางวัลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเกิดความสนุกสนานมากขึ้น					
9	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้					
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะ					

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน
ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการความเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ					
2	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน					
3	คำที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน					
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายและไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
6	การฝึกบ่อย ๆ ให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น					
7	กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น					
8	การให้รางวัลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเกิดความสนุกสนานมากขึ้น					
9	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้					
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะ					

ภาคผนวก ข

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นต่อข้อความในแต่ละรายการว่าเหมาะสมเพียงใด โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านต้องการ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

- คะแนน 5 มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
- คะแนน 3 มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
- คะแนน 1 มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 ชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.4 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์					
2.2 เป็นเนื้อหาที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน					
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 น่าสนใจ ชัดเจน และเข้าใจง่าย					
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลา					
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลูกเร้าความสนใจ					
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4.6 เหมาะสมกับเวลา					
5. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.3 เร้าความสนใจของผู้เรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
5.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
6.1 เนื้อหาสอดคล้อง					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์					
6.3 ส่งเสริมกับการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย					
6.4 การวัดที่ระบุไว้ประเมินได้					
6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน

การอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นต่อข้อความในแต่ละรายการว่าเหมาะสมเพียงใด โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านต้องการ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คะแนน 5	มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
คะแนน 3	มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนน 2	มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนน 1	มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการความเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ					
2	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน					
3	คำที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน					
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายและไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
6	การฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น					
7	กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น					
8	การให้รางวัลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเกิดความสนุกสนานมากขึ้น					
9	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้					
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะ					

ภาคผนวก ก

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ตาราง 1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	การแปลความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	สาระสำคัญ						
	1.1 ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	12	4	มาก
	1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
	1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	13	4.33	มาก
	1.4 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4	5	4	13	4.33	มาก
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	13	4.33	มาก
	2.2 เป็นเนื้อหาที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
	2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4	4	4	12	4	มาก
3.	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5	มากที่สุด
	3.2 น่าสนใจ ชัดเจน และเข้าใจง่าย	4	3	4	11	3.67	มาก
	3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน	4	4	4	12	4	มาก
	3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลา	4	4	4	12	4	มาก
4.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
	4.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลูกเร้าความสนใจ	4	4	4	12	4	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	12	4	มาก
	4.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
	4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5	มากที่สุด
	4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4	4	4	12	4	มาก
	4.6 เหมาะสมกับเวลา	4	4	4	12	4	มาก
5.	ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	มาก
	5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	12	4	มาก
	5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	4	3	11	3.67	มาก
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4	4	4	12	4	มาก
	5.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัย ของผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
6.	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	6.1 เนื้อหาสอดคล้อง	4	4	4	12	4	มาก
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	12	4	มาก
	6.3 ส่งเสริมกับการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย	4	3	4	11	3.67	มาก
	6.4 การวัดที่ระบุไว้ประเมินได้	4	4	3	11	3.67	มาก
	6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4	5	4	13	4.33	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	รวม	106	112	115	329	110.33	
	\bar{X}	4.08	4.31	4.42	12.65	4.24	มาก

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 2 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	แบบฝึกทักษะมีความสวยงามน่าสนใจ	5	4	4	13	4.33	มาก
2	เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
3	คำที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	12	4	มาก
4	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	4	4	4	12	4	มาก
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายและไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4	4	4	12	4	มาก
6	การฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น	5	5	5	15	5	มากที่สุด
7	กิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้น	4	4	4	12	4	มาก
8	การให้รางวัลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเกิดความสนุกสนานมากขึ้น	4	4	4	12	4	มาก
9	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	4	4	4	12	4	มาก
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะไปใช้ประโยชน์ได้	4	4	4	12	4	มาก
	รวม	37	37	37	124	41.33	
	\bar{X}	3.7	3.7	3.7	12.4	4.13	

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 12 ชุด มีความเหมาะสมในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			N	$\sum R$	IOC	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	1	2	3				ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
2	+1	+1	0	3	2	0.67	✓	
3	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
4	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
5	+1	+1	0	3	2	0.67	✓	
6	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
7	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
8	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
9	+1	+1	0	3	2	0.67	✓	
10	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
11	+1	+1	0	3	2	0.67	✓	
12	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
13	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
14	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
15	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
16	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
17	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
18	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
19	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
20	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
21	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
22	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
23	+1	+1	+1	3	2	0.67	✓	
24	+1	+1	+1	3	3	1	✓	

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			N	$\sum R$	IOC	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	1	2	3				ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
25	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
26	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
27	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
28	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
29	+1	+1	+1	3	3	1	✓	
30	+1	+1	+1	3	3	1	✓	

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.73	0.70
2	0.73	0.70
3	0.54	0.56
4	0.58	0.62
5	0.50	0.50
6	0.46	0.56
7	0.60	0.46
8	0.49	0.73
9	0.46	0.56
10	0.61	0.58
11	0.70	0.72
12	0.45	0.68
13	0.62	0.70
14	0.70	0.72
15	0.37	0.40
16	0.70	0.72
17	0.50	0.61
18	0.68	0.62
19	0.43	0.38
20	0.40	0.45
21	0.43	0.51
22	0.50	0.61
23	0.53	0.32
24	0.70	0.72
25	0.70	0.72

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
26	0.78	0.75
27	0.78	0.75
28	0.71	0.58
29	0.32	0.49
30	0.35	0.54
ความเชื่อมั่น (r_{cc})		0.74

ภาคผนวก ง
ระดับคะแนนของการทดสอบ

- ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม
- ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม
- ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง
- ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ทั้ง 12 ชุด จากการทดลองภาคสนาม

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบการอ่านจับใจความและคะแนนประเมิน												รวม (300)
	ความสำเร็จใน												
	การเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
1	21	22	22	20	22	22	21	21	20	22	22	20	255
2	22	22	21	21	21	21	20	20	21	21	20	21	251
3	22	22	21	21	21	21	22	22	22	20	22	20	256
4	21	21	22	21	22	22	22	22	22	22	22	22	261
5	22	22	22	23	21	21	21	21	22	22	21	22	260
6	22	22	22	21	21	21	22	21	23	22	22	22	261
7	22	23	22	22	20	22	20	22	22	21	21	22	259
8	22	22	23	22	21	21	20	23	20	22	21	21	258
9	23	23	22	21	25	23	23	22	22	23	23	23	273
10	23	21	22	20	21	22	22	22	22	20	22	22	259
11	22	21	22	21	22	23	22	22	22	21	23	22	263
12	23	22	23	21	22	22	23	20	22	20	23	21	262
13	23	21	23	22	21	22	22	22	22	23	22	23	266
14	22	23	22	22	21	22	21	23	21	23	21	22	263
15	22	23	22	21	22	23	22	22	22	23	21	20	263
16	22	23	22	22	21	23	21	22	22	23	21	22	264
17	22	22	22	21	22	22	21	22	22	21	22	22	261
18	22	22	23	22	23	21	20	22	20	22	22	21	260

ตาราง 1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบการอ่านจับใจความและคะแนนประเมิน ความสำเร็จใน การเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม												รวม (300)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
19	21	22	23	22	21	23	22	21	22	22	21	22	262
20	21	22	21	22	22	22	23	22	22	23	22	22	264
21	22	21	21	21	21	22	21	23	22	23	22	21	260
22	22	22	21	21	21	22	21	21	21	20	22	21	255
23	21	21	20	22	22	20	20	20	22	21	21	20	250
24	21	21	20	20	21	21	21	20	22	20	22	21	250
25	21	22	21	22	20	22	20	21	20	21	21	20	251
26	22	20	21	22	20	21	20	20	22	22	22	21	253
27	21	22	21	20	20	21	20	21	20	22	20	22	250
28	21	22	20	21	20	22	20	22	21	21	20	21	251
29	21	20	21	21	22	22	21	22	22	22	20	22	256
30	22	20	21	21	20	22	22	21	22	20	22	21	254
$\sum X$	654	652	649	639	639	654	636	645	647	648	648	642	7751
เฉลี่ย	21.80	21.73	21.63	21.30	21.30	21.80	21.20	21.50	21.57	21.60	21.53	21.40	258.37
S	0.6643	0.8683	0.8899	0.7497	1.0553	0.7611	0.9956	0.9001	0.8172	1.0699	0.8603	0.8550	5.6046
ร้อยละ	87.20	86.93	86.53	85.20	85.20	87.20	84.80	86.00	86.27	86.40	86.13	85.60	86.00

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการ
ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองภาคสนาม

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
1	26	86.67
2	27	90.00
3	24	80.00
4	26	86.67
5	25	83.33
6	24	80.00
7	24	80.00
8	26	86.67
9	25	83.33
10	26	86.67
11	25	83.33
12	24	80.00
13	24	80.00
14	26	86.67
15	25	83.33
16	25	83.33
17	24	80.00
18	26	86.67
19	25	83.33
20	26	86.67

ตาราง 2 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
21	27	90.00
22	28	93.33
23	28	93.33
24	26	86.67
25	25	83.33
26	27	90.00
27	26	86.67
28	24	80.00
29	25	83.33
30	24	80.00
$\sum x$	763	
\bar{X}	25.43	
S	1.19	
ร้อยละ	84.78	

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ทั้ง 12 ชุด จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบการอ่านจับใจความและคะแนนประเมิน												รวม (300)
	ความสำเร็จใน												
	การเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
1	23	22	22	23	23	23	23	23	23	24	23	23	275
2	23	22	23	24	23	22	22	22	23	23	23	24	274
3	23	23	22	22	23	23	23	23	24	23	22	24	275
4	22	23	24	23	22	22	22	24	23	22	23	23	273
5	23	23	22	23	23	23	23	24	23	24	24	23	278
6	24	22	24	23	24	23	23	24	23	22	23	24	279
7	22	23	23	23	22	23	23	24	22	23	23	23	274
8	23	24	23	22	23	24	24	24	22	23	23	23	278
9	22	23	23	22	22	23	23	25	23	22	24	24	276
10	24	23	24	24	23	23	23	24	22	24	22	24	280
11	23	24	23	23	22	23	23	25	22	23	23	25	279
12	23	22	23	24	24	24	24	23	24	23	24	23	281
13	24	23	23	23	24	22	22	24	22	23	23	23	276
14	23	23	23	24	23	22	22	24	22	24	23	23	276
15	24	24	25	23	24	23	23	22	24	22	23	24	281
16	22	23	23	22	22	23	23	23	22	23	24	25	275
17	24	23	24	22	22	23	24	23	24	24	22	23	278
18	24	22	24	22	22	25	24	24	24	23	24	23	281

ตาราง 3 (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบการอ่านจับใจความและคะแนนประเมิน ความสำเร็จใน การเรียนรู้และการร่วมมือในกลุ่ม												รวม (300)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	
19	24	24	24	24	23	23	22	24	24	22	24	24	282
20	24	24	24	24	22	23	23	24	24	24	23	24	283
21	24	23	23	24	23	23	23	23	23	25	25	24	283
22	24	24	24	23	24	24	23	23	23	23	23	23	281
23	24	23	23	23	24	24	23	23	23	23	24	24	281
24	24	23	24	24	23	24	23	24	24	24	22	23	282
25	24	23	23	22	23	24	24	23	23	23	24	24	280
26	24	23	23	24	23	23	24	23	23	22	24	24	280
27	23	23	24	22	25	23	22	23	23	24	24	23	279
28	23	24	24	23	24	24	23	22	22	23	23	24	279
29	23	24	23	21	23	24	23	24	24	23	24	23	279
30	23	23	24	24	24	24	23	22	23	22	22	23	277
$\sum X$	700	693	701	690	692	697	690	703	691	693	698	707	8355
เฉลี่ย	23.33	23.10	23.37	23.00	23.07	23.23	23.00	23.43	23.03	23.10	23.27	23.57	278.50
S	0.711	0.662	0.718	0.871	0.828	0.728	0.643	0.817	0.765	0.803	0.785	0.626	2.838
ร้อยละ	93.32	92.40	93.48	92.00	92.28	92.92	92.00	93.72	92.12	92.40	93.08	94.28	92.83

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน(30)
1	15	27
2	17	29
3	13	30
4	14	26
5	14	27
6	14	26
7	13	27
8	14	27
9	18	27
10	12	26
11	14	27
12	12	26
13	14	27
14	16	30
15	17	27
16	13	25
17	12	27
18	14	28
19	13	27

ตาราง 4 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน(30)
20	11	26
21	11	25
22	11	27
23	13	29
24	16	26
25	12	28
26	15	27
27	13	27
28	11	30
29	16	29
30	11	27
$\sum x$	409	817
เฉลี่ย	13.63	27.23
S	1.956	1.357
ร้อยละ	45.00	90.77

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

- ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายธรรมดา นนท์ตา

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี อาจารย์ ดร.นิยม อานโมลี เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ตั๋ว ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี อาจารย์ ดร.นิยม อานโมล เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๕๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒
โทรสาร ๐ ๕๔๖๑ ๒๘๕๘
มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอุลัษวรรณ บำรุงภักดิ์

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี อาจารย์ ดร.นิยม อานไมล์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นอมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๕๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๕๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชนินดา

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกหัดทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมี อาจารย์ ดร.นิยม อานไมล์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้ กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพ ของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจิราภรณ์ แก้วอรสาร
วัน เดือน ปี เกิด	4 มีนาคม 2533
สถานที่เกิด	66 หมู่ 13 ตำบลโคกขมื่น อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 31140
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	219 หมู่ 6 ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31240
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชนิตา ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2550 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัย อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2554 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2561 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ก.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์